

**EFTERFORSKNING
I KRISE:**
Brandslukning og
gamle sager

POLITIFOLK:
Vi forskels-
behandler ikke

SØIK:
Mister ansatte,
erfaring og
kompetencer

NYT FRA POLITIFORBUNDET

Studiekredse:
Hvor skal
politiet hen?

Disciplinærsager:
Sådan er du stillet

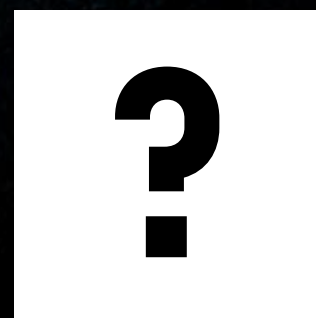
05/2021

DANSK POLITI

**Afstanden mellem politiets
magtmidler er blevet for stor**

**Vi mangler
et våben**

Invester i politiet

– i stedet for bare at
bruge ressourcer

HEINO KEGEL
FORBUNDSFORMAND

Hans Bæk Nielsen er næstformand i Nordsjællands Politiforening, og i en artikel om tilstanden i politikredsens efterforskningsafdelinger kommer han med et citat, som jeg synes indrammer en generel tilstand i politiet. Ja, måske ligefrem i den offentlige sektor.

Citatet lyder:

”Det er en klassisk måde at drive politi på. Vi har aldrig tid til at gøre ting ordentligt, men vi har altid tid til at lave dem om!”

Smag lige på det.

Det er meget centralt og rigtigt for den måde, vi som samfund driver politi og andre offentlige arbejdspladser på.

Vi investerer sjældent, men bruger i stedet ressourcer på at rette op, lukke huller, brandslukke, sponsere, købe ophobet afspadsring, lave om, omorganisere, indhente efterslæb, starte forfra. Lukke nærpoliti, åbne det igen.

Med mere.

Tænk, hvis vi begyndte at investere i stedet?

Vi er lidt ligesom beboerne i huset, der hele tiden må kæmpe for penge til renovering af enkelte rum eller områder af konstruktionen, fordi ejerne aldrig afsætter penge til vedligeholdelse, selvom det både regner, hagler og blæser voldsommere år for år.

Så slitagen, og dermed kravene til konstruktionen, faktisk stiger og stiger.

Alt bliver på den måde i virkeligheden dyrere eller fordyret uden at blive bedre.

Hvor ville det være fantastisk, hvis vi ændrede tilgang! Jeg tænker naturligvis langt hen ad vejen på de politikere og de ministerier, som giver pengene, kræver dokumentation og gerne siger, hvordan de skal bruges. Samt det system af styring, som de forventer følger pengene.

Vi er nødt til at fortælle, hvor huset er utæt, hvor skimlen trænger ind, eller at vaskemaskinen er i stykker for at skaffe ressourcer.

Tænk, hvis det i stedet handlede om investeringer, forbedringer og vedligehold.

Vi har i årevis vidst, at sager med økonomisk kriminalitet i stadig stigende omfang vælter ind over politiet. Men først på det seneste er vi som samfund begyndt at tage det alvorligt og give lidt penge her og der til at tage toppen af de største bunker.

Det sker samtidig med, at der ikke har været investeret i uddannelse, kompetenceudvikling og efterforskning for at imødekomme udviklingen.

Nu skal vi akut uddanne civile efterforskere, fordi bunkerne og presset er blevet for stort.

Vi har i flere år haft meget ensidigt fokus på den del af politiet, som handlede om beredskab og sikkerhed. Meget tiltrængt. Fordi det rum i huset var blevet kørt ned i bemanning, konsulentøvelser og spareøvelser, mens behovet for timer og antallet af opgaver voksede løbende.

Hvordan løste man det? Man skar i uddannelsen, altså fundamentet, for hurtigst muligt at rette op på nedslidningen.

Ved at give penge ét sted og samtidig udhule og undlade at investere i et andet og bærende sted. Hvad nytter det,

at man gør et rum midt i bygningen vandtæt, når det lækker fra taget, og de andre rum også er ramt?

Politiet er en del af en sagskæde. Af et samarbejde mellem myndigheder og fagligheder. Hvis anklagemyndigheden halter efter, så nytter det ikke, at politiet sprøjter sager ud for at overholde tidsfrister. Hvis den administrative understøttelse skæres væk, så nytter det ikke, at man finder flere polititimer i afdelingen, for så forsvinder de alligevel væk til administrativt arbejde.

Det går igen hele vejen. Politiet bruger meget tid på at håndtere psykisk syge mennesker, som burde være i behandling i stedet, men er et resultat af, at der er sparet i psykiatri og skåret i behandling.

Politiet har i årevis haltet timemæssigt efter, ophobet afspadsring, slidt ekstra på de ansatte, fået udbetalt afspadsring, i stedet for at der er lavet en langsigtet plan om udvidelse af politistyrken i fornuftig takt og passende med uddannelseskapaciteten.

15.000 politifolk i 2033 ville give mening. I stedet kommer det pludseligt og betales med forkortet uddannelse og pludselig indsprøjtning af politielever på stationerne, som ikke alle beredskaber har kapacitet til at give den bedste oplæring, der ellers er nødvendig.

Med de fornødne polititimer slap vi måske også for den evige og forstælige debat, hvor borgmestere, borgere og

erhvervsdrivende kræver kommunale vagtværn og tryghedsvagter samt øgede beføjelser til private vagtværn.

Den debat har vi lige haft igen med udgangspunkt i de mange indbrud og tyverier, som præger områder i Danmark. Forståeligt nok, for der mangler politifolk.

Jeg vil hellere investere i forebyggelse af PTSD, end jeg vil stå med alt for mange politifolk, fængselsbetjente og andre faggrupper, som skal sygepenioneres, behandles og har forringet livskvalitet, som selv store pengebeholdninger ikke kan kompensere for.

Jeg vil også hellere have et system, hvor politiet hele tiden blev uddannet og fik tid til at holde deres faglighed ud i strakt arm og blive stadig dygtigere i et samfund i forandring, end pludselig at få skudt i skoen, at de forskelsbehandler eller har fordomme.

Altså lære og forebygge, i stedet for at pege fingre af det som mangler eller kunne blive bedre.

Eller at der investeres i vores dygtige politiledere, så de får mere ledelsesrum, kan sætte deres faglighed i spil og ikke skal indrette sig efter målkrav og detaljestyling.

Invester i sundhed og trivsel i arbejdstiden, i stedet for at betale regningen for langtidssygemeldinger og for tidlige pensioneringer eller dyre behandlinger.

Listen er lang. Invester i forskning. Invester i uddannelse. I forebyggelse. I nærpolti – ud over mursten og åbningstider. Invester i faglighed. Invester i kvalitet. I service. I It og udstyr.

De manglende investeringer fører til alt for mange svigt, fordyret genopretning og dårlig trivsel.

Det kunne gøres så enkelt. Politiforbundet har et motto, som hedder 1=2. Det refererer til det udbytte, som kommer igen, hvis der investeres i det rigtige, kloge og fornuftige, som eksempelvis motion i arbejdstiden.

Det ville være fantastisk, hvis de politikere, som giver penge til den offentlige sektor, tænkte sådan. Det ville helt sikkert også blive billigere og bedre på den lange bane.

Det er i øvrigt aldrig for sent at starte. ■

”

De manglende investeringer fører til alt for mange svigt, fordyret genopretning og dårlig trivsel. Det kunne gøres så enkelt. Politiforbundet har et motto, som hedder 1=2. Det refererer til det udbytte, som kommer igen, hvis der investeres i det rigtige, kloge og fornuftige, som eksempelvis motion i arbejdstiden.

Vi forskelsbehandler ikke – men bliver ofte mødt af racismekortet

Politifolk fra Vestegnen er trætte af, at de og deres kolleger landet over bliver mistænkeliggjort for at lave forskelsbehandling, når det handler om etniske minoriteter.

Netop debatten om forskelsbehandling kørte i Politiken i starten af oktober, da to forskere fremlagde resultaterne af en stor undersøgelse af 1,7 millioner sigtelser gennem de seneste 20 år fordelt på forskellige befolkningsgrupper. Forskernes konklusion var, at der er signifikant forskel på, hvor ofte politiet sigter eksempelvis somaliere og syrere i forhold til etniske danskere, når det kommer til sigtelser, der ikke resulterer i domfældelse. Forskerne trak dog kort efter deres artikel og konklusioner tilbage, da det viste sig, at de havde forvekslet sigtelser og tiltaler!

DANSK POLITI har forholdt flere yngre politifolk fra Vestegnen konklusionerne og debatten.

De er ærgerlige over mistænkeliggørelsen og kan ikke genkende det billede, debatten tegnede, men de er enige i, at man som politi altid skal lære og reflektere over, om man risikerer at udvikle tunnelsyn, når man leder efter kriminalitet.

Hvis der overhovedet skal tales om forskelsbehandling, så er den positiv, fastslår de.

- Vi bliver ofte mødt af unge med anden etnisk baggrund, der trækker racismekortet, når vi stopper dem, og derfor er vi ekstra forsigtige, fortæller de.

- Det er faktisk lige for før, vi behandler etniske minoriteter bedre end andre, fordi vi frygter racismekortet, og fordi nogle grupper bruger det i et magtspil med politiet, siger en 29-årig kvindelig politibetjent med palæstinensiske rødder.

Politifolkene på Vestegnen kunne godt tænke sig en debat, som handlede om, at politiets autoritet bliver udfordret i stigende grad, og at det påvirker arbejdet, fordi frygten for at træde ved siden af er så stor.

- Noget, der har overrasket mig mest ved politiarbejde, er faktisk, at vi mere er en servicemyndighed end en autoritet. Vi skal virkelig kæmpe for autoriteten hele tiden, lyder det fra den kvindelige betjent.

20

10

14

6

28

Indhold

»

Der er jo intet nyt i, at økosager er en stor belastning og sagstype, som fylder meget i politiet. Det har også været en overset sagstype, og der har aldrig været politisk forståelse for, hvor massiv en driftsbelastning det er for politiet. Og at den kun vil vokse yderligere. Vi halser efter tidsfrister, og det skaber et dårligt arbejdsmiljø.

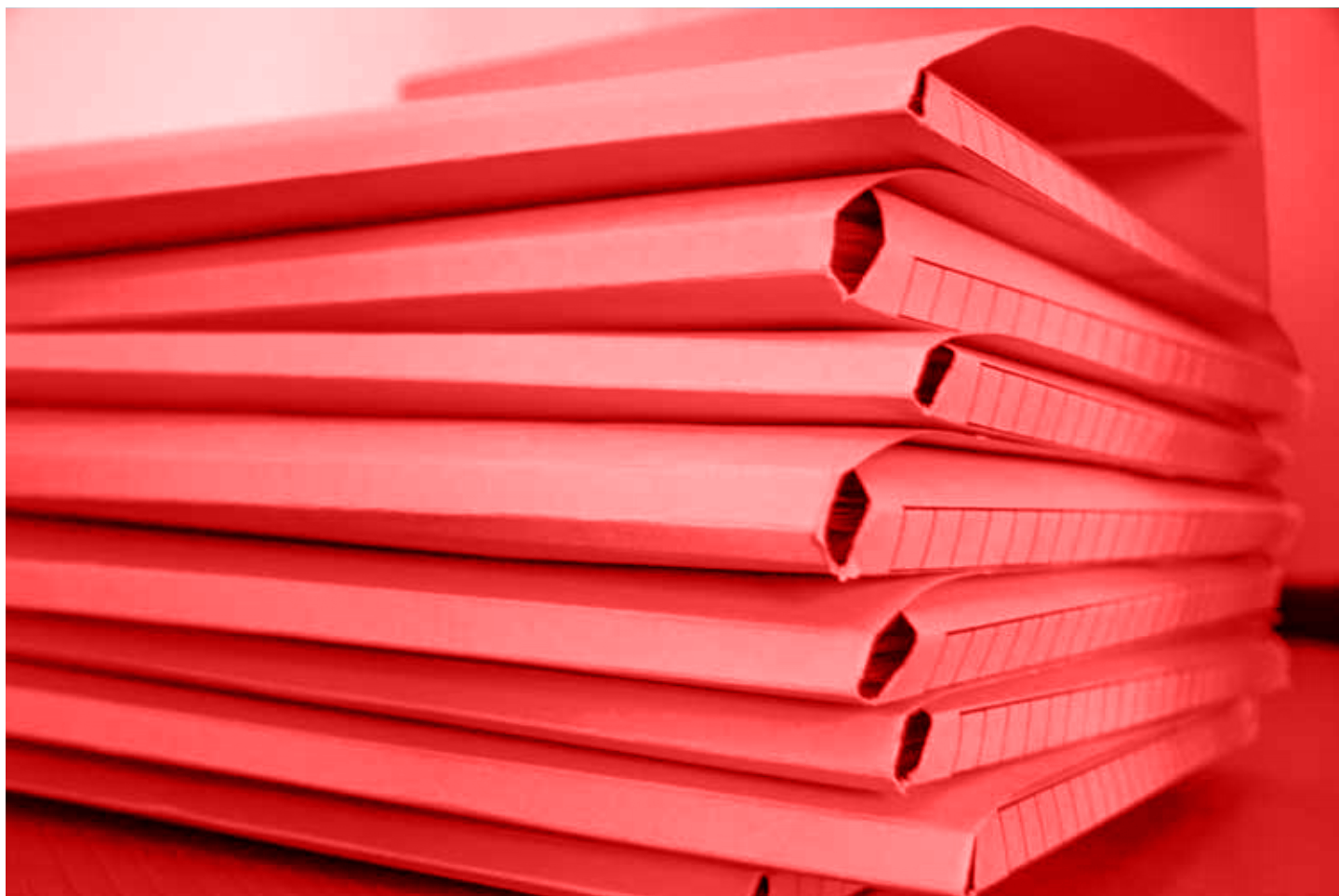
Lars Jensen,
formand for Nordsjællands
Politiforening

- 6** Efterforskning i krise:
Brandslukning, samlebånd
og gamle sager
- 10** Der er behov for et nyt
magtmiddel mellem
peberspray og pistol
- 14** Politifolk på plakaten
- 18** Kort Nyt
- 20** Politifolk:
Vi forskelsbehandler
ikke, men bliver tit mødt
af racismekortet
- 27** Kort Nyt Bøger
- 28** SØIK mister ansatte,
erfaring og kompetencer
– tillidsværket er bekymret
for fremtiden
- 36** Politihistorie:
Dødens hus

Efterforskning i krise:

Brandslukning, samlebånd og gamle sager

TEKST NICOLAI SCHARLING

Resultaterne fra stort analysearbejde og et nyt fokus på efterforskning skal hjælpe efterforskningen tilbage på sporet i Nordsjællands Politi. Kredsen er tynget og presset af sager om økonomisk kriminalitet, mistrivsel i dele af efterforskningsafdelingerne, kompetencetab, konsekvenserne af flere års manglende fokus på efterforskning og kompetenceudvikling i dansk politi. Sagspuklen er enorm, og 62 procent af sagerne er for gamle. Efterforskningen har fået så lav status, at det kniber med rekrutteringen. Ledelse og politiforening er derfor gået sammen om at rette op på problemerne. Det kræver nytænkning, nye tilgange, uddannelse og helt nyt fokus på efterforskning.

E

fterforskningen i Nordsjælland Politi er ramt af flaskehalse, sagsbunker, sygemeldinger og kompetencetab.

Det gælder særligt på området med efterforskning af økonomisk kriminalitet og cyberkriminalitet, som er placeret i Helsingør.

Nordsjælland er den kreds med suverænt flest sager om økonomisk kriminalitet i forhold til størrelsen.

De udgør godt 42 procent af alle straffesager, men har kun fem procent af kredsens ressourcer til rådighed.

Således har Nordsjællands Politi ca. 12.000 straffesager, små 5.000 (4.870) af dem er økosager, og 1.200 i øvrigt sædelighedssager. Af de 12.000 straffesager er ca. 7.600 for gamle, hvilket betyder, at de har en alder, der er mere end 151 dage fra anmeldelsestidspunktet.

Tallene taler deres tydelige sprog om en politikreds under sagspres.

Sagsbunkerne opleves næsten uoverskuelige i nogle afdelinger, her taler efterforskere om daglig brandslukning og kamp for at nå tidsfrister. Yngre politifolk bryder sammen under presset, det minder mere om et samleband på en fabrik, hvor sagsmapper vælter forbi forpustede ansatte, hvoraf flere er hentet ind uden den store oplæring eller erfaring. Erfarne efterforskere skifter til de bedre vilkår hos SØIK, og efterlader et hul i kredsens efterforskning, som er svært af fylde ud, fordi det tager år at opbygge den nødvendige viden.

Det er op ad bakke.

Der er huller og mangler mange steder. Der mangler eksempelvis videoafhørere.

Men også i efterforskningen i personfarlig kriminalitet i Gentofte kæmper de med bunkerne, til gengæld er trivsel og arbejdsglæde stor, modsat hos kollegerne i Helsingør.

Uønsket karriere

Efterforskning er blevet et uønsket karrierespor blandt fødekæden af politifolk i Nordsjælland. Der er ikke nok ansøgere til ledige stillinger.

Kredsen er allerede presset på andre områder.

Nordsjællands Politi er uddannelseskreds, og vil opleve en gennemstrømning på 240 politielever over de næste fire år. Det er mange for en politikreds af gennemsnitlig størrelse på omkring godt 700 politifolk.

Det er også politikredsen med tæt på europarekord i indbrud, fordi demografien med mange velhaverkvartierer, store værdier på villavejene og tætheden på København

gør, at der virkelig er noget at komme efter.

Ovenstående er den buket af udfordringer, som foreningsformand Lars Jensen og næstformand Hans Bæk Nielsen sætter på bordet, da DANSK POLITI besøger dem

»
**Det er en klassisk måde at drive politi på.
Vi har aldrig tid til at gøre tingene ordentligt,
men vi har altid tid til at lave dem om!**

Hans Bæk Nielsen, næstformand i Nordsjællands Politiforening

på kontoret på Prøvestensvej i Helsingør. En fortravlet kreds i knæ under dynger af økosager og cybercrime.

- Der er jo intet nyt i, at økosager er en stor belastning og en sagstype, som fylder meget i politiet. Den har også været overset, og der har aldrig været politisk forståelse for, hvor massiv en driftsbelastning det er for politiet. Og at den kun vil vokse yderligere. Vi halser efter tidsfrister, og det skaber et dårligt arbejdsmiljø. Vi er bare ekstraordinært hårdt ramt i den her politikreds, fortæller Lars Jensen.

Eller som Hans Bæk Nielsen siger det:

- Det er en klassisk måde at drive politi på. Vi har aldrig tid til at gøre ting ordentligt, men vi har altid tid til at lave dem om!

Han henviser til, at der sjældent investeres i tid og kvalitet, men til gengæld altid bruges store ressourcer på brandslukning og nødløsninger, når konsekvenserne viser sig.

Analyse skal hjælpe til forandringer

På foreningskontoret og i ledelsen har man dog sat sig for at komme til bunds i problemet og finde løsninger. Dels

”

Vi oplever, at vi konkurrerer med SØIK og andre om de samme ansatte, men vi har ikke samme arbejdsforhold og lønmuligheder. Er det en god ting for et politi, som måske er opdelt på kredse, men burde være et samlet hele, hvor borgerne får samme betjening? I det hele taget konkurrerer vi alt for ofte internt om ressourcer, fordi alle mangler. Er det en særlig holdbar og sund situation?

Lars Jensen, formand for
Nordsjællands Politiforening

for at komme rekrutteringsproblemer til livs, dels for at få rettet op på arbejdsmiljøet.

Et større analyse med interviews og bidrag fra efterforskere og ledere har kortlagt problemerne i E-linjen.

- Det er et brugbart og virkelig godt analysearbejde til at blive klog på udfordringerne. Også, at der ikke er nogen snuptagsløsninger, men at der skal tænkes nyt og gøres noget. Det viser også med stor tydelighed det, som vi allerede ved, nemlig at dansk politi ikke har investeret særligt meget i uddannelse af efterforskere. Fokus har været på beredskab og sikkerhedspoliti, og det har haft store konsekvenser på mange planer, siger Lars Jensen.

For hans egen kreds er problemet mest akut i forhold til rekruttering, samt at efterforskning har fået et dårligt rygte som samlebandsarbejde, hvor der halses efter tidsfrister. Presset arbejdsmiljø og sygemeldinger er en konsekvens.

- Vi er virkelig pressede i Nordsjælland. Se bare på tallene. Nogle politikredse præsterer op til 60 procent, hvor vi ligger omkring de 25 procent på sager, der er visiteret korrekt og afsluttet inden for de første syv dage, forklarer han.

Mange problemer at løse

Foreningsformand Lars Jensen opremser en del årsager, som også fremgår af analysen og efterforskernes egne udsagn.

- Nedlæggelse af lokal efterforskning har fjernet en vigtig indgang til at lære efterforskning at kende og til at udvikle færdigheder. Det tager altså flere år at udvikle efterforskningskompetencer. Det er et speciale. Opsplitning af E-linjen på to adresser har ødelagt trivsel og fagligt miljø, hvilket særligt har ramt i Helsingør, fortæller Lars Jensen. Han fortsætter:

- Dertil kommer manglende ledelsesrum og ressourcer. Altid at halse efter, at skulle brandslukke og symptombehandle. Tab af indkomst, når man kommer fra skiftetjeneste, hvilket gør at mange fravælger arbejdet, fordi de 3.000-4.000 ekstra om måneden kan gøre en afgørende forskel i en yngre families budget. Manglende tid til at uddanne sig, til oplæring. Manglende variation, hvilket gør at de efterforskere som kastes ud i sager, hvor de skal efterforske og se fotos fra nettet med misbrug, slides op psykisk, tunnelsyn på drift, dårligt samarbejde på tværs af ledere, de erfarne forsvinder eller søger væk, så der er et stort videns og kompetencetab, opremser han.

Brug for helt nyt fokus på efterforskning

Ifølge Lars Jensen er der i det hele taget behov for at dansk politi får et helt nyt fokus på efterforskning, fordi mange af udfordringerne går igen i andre kredse, Nordsjælland er bare særligt hårdt ramt.

- Vi skal have løst det her. En del handler om arbejdsmiljø. Der er knapper som fysiske rammer og fagligt miljø, som springer i øjnene, altså at få samlet efterforskningen. Men der er også den økonomiske side af sagen, de lønkrøner måske burde følge med for at gøre det attraktivt.

- Vi oplever, at vi konkurrerer med SØIK og andre om de samme ansatte, men vi har ikke samme arbejdsforhold og lønmuligheder. Er det en god ting for et politi, som måske er opdelt på kredse, men burde være et samlet hele, hvor borgerne får samme betjening? I det hele taget konkurrerer vi alt for ofte internt om ressourcer, fordi alle mangler. Er det en særlig holdbar og sund situation? spørger Lars Jensen.

- Og hvorfor er vi i det hele taget i en situation, hvor nogle kredse er enormt belastede på nogle områder, og andre kredse på andre områder? Hvorfor kan vi ikke fordele sagerne sådan, at de kredse, som måske har overskud i kapacitet på efterforskningsområdet, overtager nogle af de sager, vi halser efter med? Altså et overløb af sager, sådan at vi alle hjælper hinanden samlet, fortsætter han.

Glemmer sagskædens svage led

Næstformand Hans Bæk Nielsen nævner også behovet for en fornyet forståelse af den samlede sagskæde:

Det nytter ikke, at vi sætter en masse ressourcer af til kortvarigt at få bugt med ophobning af sager, hvis anklagemyndigheden sidder i den anden ende og ikke er blevet styrket. Så drukner de og kan ikke nå det. Det samlede billede skal ind i ligningen, siger han.

- Vi har en tendens til at tilkæmpe og afsætte ressourcer ét sted, men det er en kæde, og den knækker altid ved det svageste led. Så ofte ender vi med at være lige vidt eller falde hurtigt tilbage i dårligdommene, forklarer Hans Bæk Nielsen.

Gør som beredskabet

Chefpolitiinspektør Lene Sørensen er på linje med foreningsformand og næstformand. De arbejder tæt sammen om at få løst problemerne, og for at få lagt nogle langsigtede og realistiske spor, så det ikke bare gentager sig:

- Det er en mangesidet udfordring, men vi er nødt til at tænke efterforskning på ny. Blandt andet erkende, at efterforskning i dag er mere kompleks, tidskrævende og dyr. Det kræver dygtige og uddannede politifolk, som får tid og mulighed for at opnå kompetencerne. Her kan vi nok lære lidt af beredskabsdelen, som har arbejdet mere systematisk med vedligeholdelsesuddannelser. Ingen stiller spørgsmålstejn ved, om der er behov for at træne MIK-kompetencer, eller om vores hundeførere eller romeofolk skal have tid til at træne deres færdigheder, siger hun.

- Dét skal vi have tænkt ind i efterforskningen, hvor løbende træning og udvikling af kompetencer er mindst lige så vigtig. Vi skal fortsat også være nysgerrige på, om andre med en anden uddannelsesmæssig baggrund kan støtte vores efterforskere i deres arbejde. Vi må nok også erkende, at nyuddannede i dag ikke helt har de kompetencer, der skal til, og selvom Politiskolen også er bevidst om, at der skal udvikles mere på den front, så kan vi ikke bare afvente. Vi må selv få lavet en model, så der

”

Vi må nok også erkende, at nyuddannede i dag ikke har de kompetencer, der skal til, og selvom Politiskolen også er bevidst om, at der skal udvikles mere på den front, så kan vi ikke bare afvente. Vi må selv få lavet en struktur.

Lene Sørensen, chefpolitiinspektør,
Nordsjællands Politi

bliver taget rigtigt imod og afsættes tid til at uddanne og oplære. Vi skal have vores egne kompetenceudviklingsprogrammer på plads, fortsætter Lene Sørensen.

Lønforhold og realisme

- En del af løsningen er også at kigge på rammerne for et fagligt miljø, og her skal vi selvfølgelig løbende overveje, hvordan vi samarbejder og organiserer os. Og så er der løndelen. Jeg forstår godt, at det er meget svært for nogle med en udsigt til at gå op mod 4.000 kroner ned i løn månedligt, fordi de forlader skiftetjeneste og går over i efterforskningen. Vi må have kigget på lokalløn og tillæg. Og vi må kigge på, hvordan vi kan matche den konkurrence, der er andre steder fra, for at fastholde vores erfarne efterforskere, fortsætter hun.

Såvel chefpolitiinspektør Lene Sørensen som Lars Jensen og Hans Bæk Nielsen er enige om, at det første og mest nødvendige er at genskabe tilliden til, at efterforskning er et godt sted at arbejde.

- Den dårlige omtale er også en nedadgående spiral. Den rammer rekrutteringen, men den rammer også de efterforskere, som arbejder med og brænder for det, de laver. Vi har fået gang i en god proces, hvor alle er med og bidrager til at gøre det bedre. Det skal vi holde fast i. Derfor er det også så vigtigt, at de løsninger og forandringer, vi laver, gøres rigtigt, i rette tempo og i rette rækkefølge. Og at de er realistiske. Der er ingen snuptagsløsninger, men arbejdet skal starte nu og er i gang, siger chefpolitiinspektøren. ■

Der er behov for et nyt magtmiddel mellem peberspray og pistol

- Mange kolleger efterspørger muligheden for at bruge et magtmiddel som en strømpistol med en mindre risiko, og hvor de kan undgå at bruge pistolen, fortæller Lars Wolsgaard, som er politisk ansvarlig for området i Politi-forbundet.

Afstanden mellem peberspray og tjenestepistol er alt for stor i forhold til den virkelighed, politifolk arbejder i i dag. **Der mangler et magtmiddel, for ofte står politifolk i en farlig situation, hvor de presses til at vælge tjenestepistolen,** men hvor mindre kunne have løst det.

- Tjenestepistolen skal være der, men det er den ultimative løsning, som politifolk meget nødtigt bruger, for det kan have store konsekvenser, også personligt. Håndteringen af psykisk syge borgere, som fylder stadig mere i politiets indsats, medfører ofte så farlige situationer, at kun tjenestepistolen i dag kan løse dem, men hvor andre magtmidler kunne være brugt, siger Lars Wolsgaard, som er politisk ansvarlig for området i Politiforbundet.

Han efterlyser alternative magtmidler som eksempelvis en strømpistol.

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

Der er behov for flere magtmidler end dem, som findes i dag. Slippet fra stav og peberspray bliver for stort op til tjenestepistolen. Der mangler et magtmiddel, som er mere effektivt end stav og peberspray men mindre farligt end pistolen. Det mener Lars Wolsgaard, som er formand for Vestegnens Politiforening, medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg og politisk ansvarlig for udstyr og sikkerhed.

- Det er ikke uden konsekvenser for den enkelte kollega at afgive skud, det er faktisk et alt for stort og unødigt pres, vi som samfund lægger på politifolkene i dag, når politifolk tvinges til et valg mellem peberspray og pistol, siger han.

For stort et spænd

- Kollegerne fortæller om situationer, hvor det ville være hensigtsmæssigt med et andet magtmiddel. Det kan være i forbindelse med, at de skal håndtere personer, der er påvirkede eller er psykisk syge. Hvis gerningsmanden eksempelvis er bevæbnet med en kniv og løber rundt udenfor, så er det for farligt for kollegerne at komme tæt på med en stav. Pebersprayer virker ikke altid på de her personer. Så er

der lang vej til næste trin, som er at trække pistolen og skyde. Og her vil kollegaen være afventende, for vi vil egentlig helst ikke skyde. Netop i sådan en situation kunne det være hensigtsmæssigt at afprøve et andet og mindre farligt magtmiddel, fortæller Lars Wolsgaard.

Det er ofte i situationer med psykisk syge borgere, at politiet trækker pistolen. Wolsgaard fortæller, at det også ofte kan være stærkt alkohol- eller narkopåvirkede personer, der kommer så langt ud, hvor politiet til sidst må trække tjenestepistolen. Det er i mange af disse situationer, politiet mangler et alternativt magtmiddel, som ikke er helt så farligt som pistolen.

- Det ville være godt at have en mulighed for at uskadeliggøre personer på sikker afstand, så vi kan få den mistænkte eller gerningsmanden anholdt og taget med. Det er især problematisk, når de går rundt udendørs, hvor vi også har andre borgeres sikkerhed at tænke på, forklarer Wolsgaard.

Det påvirker alle at afgive skud

Wolsgaard er ikke i tvivl om, at det er nødvendigt, at politiet er bevæbnet med en tjenestepistol, og at det har reddet både politifolk og bor-

gere. Han mener ikke, dansk politi kommer til at lægge våbnene eller den skudsikre vest. De er kommet for at blive. Men samtidig påpeger han, at det ikke er uden konsekvenser for den enkelte kollega at afgive skud.

- Jeg kender politifolk, der er afklarede bagefter, og som ikke er i tvivl om, at det var det rigtige at gøre i situationen. Men jeg har aldrig oplevet kolleger, som ikke har været påvirkede bagefter. Det påvirker alle, når de vælger at skyde, siger Lars Wolsgaard alvorligt og fortsætter.

- På Politiskolen lærer man, hvordan man må udøve magt, og at pistolen er det ultimative. Men man skal overvinde sig selv, når man skyder – også selvom det er noget, man har trænet. Når man står lige dér i den farlige situation, så skal man overvinde hjernen til at skyde, og bagefter skal man ovenikøbet kæmpe med sig selv og et hav af tanker, siger Lars Wolsgaard.

Stort pres fra omgivelserne

Han forklarer, at der er et stort pres fra omgivelserne efterfølgende, og at der bliver sat spørgsmålstegn ved, om det var det rigtige at gøre.

- Der er mange tanker, som kan

rumstere i hovedet efter en skudepisode. Hvordan vil det blive oplevet af mine kolleger, min familie, ledelsen og ikke mindst, hvordan vil pressen skrive om det? Vi kan jo ikke skyde i Danmark, uden at det får opmærksomhed i pressen. Der er et kæmpe pres på den enkelte, fortæller Wolsgaard.

Udover pres fra omgivelserne skal en skudepisode også behandles hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed, og truer politiet med pistol eller andet magtmiddel skal der laves en magtmiddelindberetning. Wolsgaard påpeger vigtigheden af, at kollegaen får den nødvendige opbakning og støtte, når der efterbehandles.

- Mange ledelser er desværre angste for at bakke kollegaen op, når en sag er i DUP. Der er brug for meget mere opbakning i skudsagerne, lyder det kritisk fra Wolsgaard.

Psykiske mén

Med et mindre farligt magtmiddel end pistolen vil dansk politi kunne undgå nogle af de mere dystre sager, der er opstået efter skudepisoder, hvor kolleger har fået alvorlige psykiske mén som PTSD og aldrig er

Lars Wolsgaard efterlyser alternative magtmidler som eksempelvis en strømpistol.

det i mine øjne én for mange, og det skal vi for alt i verden undgå, siger Lars Wolsgaard.

Rigspolitiets Psykologtjeneste fik for nylig tilført flere ressourcer til at ansætte flere psykologer, men der er stadig plads til forbedringer, ifølge Lars Wolsgaard.

- Desværre oplever vi stadig, at det ikke er muligt at komme igenem til Psykologtjenesten i weekenden. Og det kan være kritisk, hvis en betjent er udsat for en voldsom oplevelse som eksempelvis en skudepisode fredag aften, og han eller hun skal vente til mandag morgen med at tale med en psykolog. Det er ikke godt nok. Der behov for at tale med en psykolog efterfølgende, så man hurtigt kan afklare, hvad der videre skal ske, påpeger Wolsgaard.

Koncept "Efterværn" undervejs

Wolsgaard fortæller, at Koncern HR og Rigspolitiets Psykologtjeneste er ved at lægge sidste hånd på et koncept i forbindelse med voldsomme episoder, det såkaldte "Efterværn", som skal fungere som et landsdækkende koncept, hvor ingen kolleger bliver tabt på gulvet, og alle får ens behandling og tilbud om psykologsamtaler. Arbejdet er i fuld gang og færdiggøres i det nye år.

- Vi er blevet bedre til at have fokus på kollegaen lige efter en voldsom episode, men måske slipper vi kollegaen for hurtigt. Måske skal der også følges op igen efter et halvt

Politi loven § 17

Skydevåben må kun anvendes med henblik på:

1. at afværge et påbegyndt eller overhængende farligt angreb på person,
2. at afværge overhængende fare i øvrigt for personers liv eller for, at personer pådrager sig alvorlige helbredsskader,
3. at afværge et påbegyndt eller overhængende farligt angreb på samfundsvigtige institutioner, virksomheder eller anlæg,
4. at sikre pågribelsen af personer, der har eller med rimelig grund mistænkes for at have påbegyndt eller gennemført et farligt angreb på person, medmindre der ikke skønnes at være risiko for, at den pågældende på ny vil gøre sig skyldig i et sådant angreb,
5. at sikre pågribelsen af personer, der har eller med rimelig grund mistænkes for at have påbegyndt eller gennemført et farligt angreb på samfundsvigtige institutioner, virksomheder eller anlæg, eller
6. at sikre pågribelsen af personer, der har eller med rimelig grund mistænkes for at have begået alvorlige forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, mod statsforfatningen eller de øverste statsmyndigheder.

”

Jeg har aldrig oplevet kolleger, som ikke har været påvirkede bagefter. Det påvirker alle, når de vælger at skyde.

kommet tilbage på arbejde.

- Jeg kunne godt tænke mig, at kollegerne ikke skal udsætte sig selv for det kæmpe pres. Det er faktisk ikke rimeligt. Der er mange eksempler på, at politiet skal håndtere psykisk syge, som udvikler sig til at være farlige situationer, og hvor pistolen ender med at blive sidste udvej. Her kunne vi godt bruge et andet værktøj. Hvis én kollega udvikler PTSD efter en skudepisode, er

Politiets nuværende magtmidler:

Talens brug,
håndkraft, håndjern,
peberspray, gas,
politihund, politistav,
skydevåben.

eller et helt år. Det arbejdes der på nu, så der kan blive lavet et bedre og mere ensartet koncept, fortæller han.

Kan ikke bruge erfaringer fra udlandet

Der er en række erfaringer med strømpistoler og andre magtmidler fra andre lande, men ifølge Wolsgaard er det vigtigt, at dansk politi får høstet egne erfaringer gennem et forsøg med strømpistoler.

- Vi kan ikke basere vores arbejde på de udenlandske forsøg, da vi arbejder meget forskelligt. Vi skal have vores egne forsøg. I England bruger man eksempelvis strømpistol, og i den forbindelse er der sket dødsfald, men da de engelske politifolk slet ikke har en tjenestepistol, mener jeg ikke, det kan sammenlignes, siger Wolsgaard.

Der findes mange forskellige typer magtmidler, og Lars Wolsgaard har ikke lagt sig fast på, om strømpistolen, efter hans mening, er det bedste alternativ. Han nævner også, at et våben ved navn beanbag, som skyder en bønnepose ud, der slår luften ud af gerningsmanden og kan bruges på sikker afstand, er en mulighed.

At der ikke findes et alternativt magtmiddel, som altid vil virke 100 procent, er Wolsgaard helt opmærksom på. Han nævner, at strømpistolen også kan svigte eller virke dårligt, hvis man har et tykt lag tøj

på, eller vinden kan spille et puds, når pistolen skyder de tynde strømtråde ud. Lige som pebersprøgen kan svigte, når man er udendørs. Han nævner også et eksempel fra USA, hvor en betjent forvekslede sin tjenestepistol og strømpistolen, og at man dermed ikke nødvendigvis i Danmark behøver at bære strømpistolen på sig, men at det også er en mulighed, at den opbevares i en indsats- eller patruljebil.

Afklaring af forsøg med strømpistol

Politiområdet under Rigspolitiet er gået i gang med at afdække mulighederne for, hvordan et forsøg med strømpistoler kan foregå i dansk politi, men der er stadig mange juridiske og praktiske spørgsmål, der skal afklares, inden et egentlig forsøg kan blive en realitet. For eksempel skal det afklares, om det er det gældende skydereglement, som skal bruges, hvilken type uddannelse, der skal til, og hvor i landet forsøget skal foregå.

Det kan derfor stadig have lange udsigter, inden en strømpistol finder vej til politikredsene i Danmark.

- Strømpistolen er ikke uden risiko, og derfor er det selvfølgelig også fair, at der er mange kriterier, der skal være opfyldt, og retningslinjer, der skal følges, siger Wolsgaard og fortsætter:

- Mange kolleger efterspørger muligheden for at bruge et magtmiddel

som en strømpistol med en mindre risiko, og hvor de kan undgå at bruge pistolen. Det er må være vejen frem. Vi kommer aldrig tilbage til tiden uden våben eller skudsikker-vest – det løb er kørt, sådan er vores samfund i dag. Ingen politikorps drosler ned på våben, heller ikke i Danmark. Det er svært at sige, hvor det ender henne, men jeg håber og arbejder på, at det alternative magtmiddel bliver en realitet, afslutter Wolsgaard. ■

”
Det ville være godt at have en mulighed for at uskadeliggøre personer på sikker afstand, så vi kan få den mistænkte eller gerningsmanden anholdt og taget med.

Politifolk på plakaten

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
FOTOS JUMPSTORY/PRIVATE

16. november sættes der kryds til kommunal- og regionsrådsvalg. På flere valgplakater landet over hænger kandidater i lygtepælene, som til dagligt arbejder som polititjenestemænd. Vi har spurgt tre af dem om, hvorvidt og hvordan de trækker på deres baggrund og erfaringer fra politiet i det kommunalpolitiske arbejde.

Lars Storgaard, 60 år, spidskandidat for de konservative i Favrskov Kommune.

Er i dag 2. viceborgmester og har siddet i byrådet for de konservative i 24 år.

Arbejder til dagligt som operatør i alarmcentralen i Østjyllands Politi.

Blev ansat i politiet i 1983.

Kan din erfaring som polititjenestemand bruges i det kommunalpolitiske arbejde?

- Ja, det synes jeg afgjort. Med en politiuddannelse i bagagen har man en evne til at samarbejde, finde resultater og løse konflikter, hvis forhandlinger eksempelvis går i hårdknude. I nogle perioder har de konservative kun haft et mandat i byrådet, og så har jeg siddet alene til alle forhandlinger. Med et mandat kan man ikke opnå meget, men jeg synes altid, at jeg har haft noget at spille ind med i forhandlingerne qua mit arbejde og de kompetencer, jeg har derigennem. Jeg vil mene, at der er en respekt omkring mit politiske virke. Jeg holder mine aftaler og er aldrig faldet nogle i ryggen. Jeg går ud fra, at det også er derfor, at jeg den seneste valgperiode, med en socialdemokratisk borgmester, har været 2. viceborgmester, og så er jeg formand for Arbejdsmarkedsudvalget og medlem af Økonomiudvalget.

Hvordan bliver dit politiske virke modtaget på din arbejdsplads?

- Jeg har aldrig mærket nogen negativitet over, at jeg er politisk aktiv. Men det har da givet nogle gode diskussioner med "rød blok" på stationen, og vi politifolk kan jo godt lide at sætte tingene lidt på spidsen, så der kan godt blive gået til den, men det har aldrig været ubehageligt.

Har du nogle mærkesager eller en dagsorden i kommunalpolitik, der er relateret til din politibaggrund?

- Ja. Op til budgettet for 2022 så vi en voldsom udvikling her i kommunen med utryghedsskabende adfærd. For eksempel unge, der ræsedede rundt på knallerter. Derfor har jeg været med til at fremsætte en tryghedsstrategi, som blev skrevet ind i budgettet. Vi ønsker, at foreningslivet, borgere og erhvervsliv løfter den tryghedsskabende og kriminalpræventive indsats i samlet flok. Vi skal hjælpe de utilpassede unge, for forebyggelse er bedre end helbredelse. Vi så også gerne mere politi på gaderne her i Favrskov Kommune, men det er en anden sag... for jeg ved jo godt, hvor presset beredskabet i Østjyllands Politi er, og at der for eksempel sjældent vil være ressourcer til at køre forbi vores kommune en lørdag nat.

Set med dine øjne, hvor bør dine partikolleger i Folketinget have deres fokus i forhold til politiet?

- Vi skal have mere politi – flere ansatte og mere kvalitet, hvilket fordrer en ordentlig uddannelse. Det har jeg blandt andet haft talt med vores retsordfører Britt Bager om, samt om at vores domstole ikke bruger strafferammerne fuldt ud i dag. ■

Michael Harbøll, 42 år, stiller op til byrådet for Socialdemokratiet i Esbjerg Kommune.

Blev valgt ind i byrådet ved valget i 2017 og er medlem af Børn & Familie Udvalget.

Arbejder til dagligt som efterforsker inden for særlovgivning i Syd- og Sønderjyllands Politi.

Blev ansat i politiet i 2007.

Kan din erfaring som polititjenestemand bruges i det kommunalpolitiske arbejde?

- Det har helt klart givet mig noget i rygsækken. I politiarbejdet ser du skyggesider af samfundet, som almindelige borgere ikke ser. Politiet har kontakten til de helt udsatte borgere. Jeg har tidligere været vagthavende og kørt i beredskabet, hvor man har kontakt med både narkomanen og den hjemløse. Man skal holde ro og orden og samtidig være socialrådgiver. Det giver en viden, som man kan tage med over i det kommunalpolitiske system. Eksempelvis hvad man som kommune helt lavpraktisk kan gøre for at hjælpe udsatte borgere.

Har du nogle mærkesager eller en dagsorden i kommunalpolitik, der er relateret til din politibaggrund?

- Jeg har siddet i Børn & Familie Udvalget i den seneste valgperiode, og her arbejder jeg for en politik om, at vi skal være en forebyggende kommune og samtidig "tough on crime". Den politik understøttes af min erfaring fra mit politiarbejde. Det kan være svært at måle, hvordan de præventive indsatser virker, og kommunen har sparet de opsøgende gade teams væk. Men jeg hører jo patruljerne fortælle, at de mangler på gaden nu, hvor de ser unge, der er på vej ud ad en uheldig løbebane. Den viden kan jeg så byde ind med til udvalgs møderne.

- Til gengæld mener jeg også, at det er nødvendigt at slå hårdt ned på eksempelvis bandekriminalitet. I Esbjerg har vi haft "glæde" af både Bandidos og Hells Angels en overgang, og de skal altså mærke, at deres kriminalitet får hårde konsekvenser. Omvendt er der også behov for et velfungerende exit-arbejde, så man kan hjælpe bandemedlemmer ud af miljøet. Desværre er der kun to medarbejdere i så stor en kommune som Esbjerg, der arbejder med det. Det vil jeg gerne have forbedret – men igen er der tale om et område, som er svært at måle effekten af, og derfor måske vælges fra.

Hvordan bliver dit politiske virke modtaget på din arbejdsplads?

- De fleste af mine kolleger er vist mere "blå" end mig. Politifolk ser ofte det værste af det værste i samfundet, og det smitter nok af på deres politiske overbevisning. Men for mig er det vigtigt at agere

på den virkelighed, vi ser i politiet, og gøre noget godt for andre med den viden. Heldigvis har min arbejdsgiver været meget samarbejdsvillig i forhold til, at det kan lade sig gøre for mig at være politisk aktiv ved siden af mit job. Da jeg blev valgt ind i byrådet for fire år siden, blev jeg straks flyttet til særlovgivningsområdet, hvor jeg ikke har med arrestanter at gøre. Det betyder, at jeg nemmere kan styre mine arbejdstider. Og så er det jo også en kæmpe fordel, at rådhuset ligger lige over for politigården i Esbjerg, så det er nemt lige at stikke til et møde.

Set med dine øjne, hvor bør dine partikolleger i Folketinget have deres fokus i forhold til politiet?

- Vi har desværre stadig et politi i Danmark, hvor vi antalsmæssigt ligger langt efter politistyrkerne i store dele af Europa. Dansk politi er reelt ikke gearret til ret meget den dag, hvor "ballonen går op". Uanset partifarve har man på Christiansborg forsømt at styrke politiet gennem mange år, og det skal der rettes op på.

- Desuden burde politiets grunduddannelse aldrig være blevet forkortet. Jeg er dybt bekymret for, at vi på sigt får et todelt politi med en patruljetjeneste, der kun kan rykke ud og sætte afspærring op, indtil "efterforskningspolitiet" dukker op og sikrer sporene. Det er en glidebane, ligesom kadetterne var en lappeløsning. Der er behov for, at politiuddannelsen bliver styrket, og at partierne på Christiansborg er realistiske omkring de udfordringer, politiet står overfor.

- Derudover bør der ske mindre detailstyring af politiet fra Christiansborg. Politikerne bør have tilltro til, at dem, de har sat til at udføre arbejdet, også er dem, der er eksperterne og ved bedst. Vi har stadigvæk verdens bedste politi, fordi vi er dygtige og professionelle, men det bliver vi ikke ved med at have, hvis der ikke investeres i politiet. ■

Mark Grossmann, 48 år, stiller op til byrådet for Venstre i Odense Kommune.

Har siddet i byrådet for Venstre siden 2009.

Er i denne valgperiode medlem af Beskæftigelses- og Socialudvalget samt beskæftigelsesordfører for Venstre.

Er pt. også folketingsmedlem som vikar for

Lars Christian Lilleholt, der har sygeorlov.

Arbejder til dagligt som politiassistent i Central Forebyggelse i Fyns Politi. Blev ansat i politiet i 2000.

Kan din erfaring som polititjenestemand bruges i det kommunalpolitiske arbejde?

- Sagtens. Især inden for børne- og ungeområdet samt social- og beskæftigelsespolitikken. Mange af de personer, som man skal håndtere i politiet, er de samme, man beskæftiger sig med inden for kommunalpolitik. Man kan derfor lave en "sandwich" omkring dem med diverse tiltag – eksempelvis inden for forebyggelse, men også i forbindelse med beboersammensætning i udsatte boligområder. Som politiassistent, hvor jeg arbejder med forebyggelse, mærker jeg jo gaden dagligt og ser samfundets skyggesider. Det er ikke bare ord, jeg har læst i en rapport. Når jeg læser om diverse politiske indsatser i forhold til kriminalitet og boligsociale områder, ser jeg en indre film for mig fra virkeligheden. Jeg gennemskuer tingene og har et instinkt, der bygger på mine mangeårige politierfaring, der gør, at jeg hurtigt kan se, om en indsats, der skal stemmes om i byrådet, giver mening eller ej.

Hvordan bliver dit politiske virke modtaget på din arbejdsplads?

- Jeg får mange henvendelser fra kolleger, som jeg naturligvis håndterer i fortrolighed. Det kan dreje sig om, hvad de synes, der politisk skal laves anderledes, eller hvilke indsatser der er behov for, set med deres øjne. Jeg lytter og tager også nogle gange deres input med videre til Christiansborg. Andre gange kan jeg forklare, at nogle tiltag er på vej, eller hvorfor det er blevet stemt ned eller lignende.

Har du nogle mærkesager eller en dagsorden i kommunalpolitik, der er relateret til din politibaggrund?

- Fra dag ét har jeg kørt på alt, der hedder tryk og sikkerhed. Blandt andet har jeg taget initiativ til et større tiltag vedrørende beskyttelse af virksomheder og kommuner i forbindelse med cyberangreb. Odense Kommune har – i lighed med mange andre kommuner – været hårdt ramt af sådanne angreb. Med mit initiativ i 2018 var jeg på forkant, og det byggede jo på min politiforståelse af, at risikoen for cyberangreb kun vokser sig større.

- Tidlig forebyggelse er også en mærkesag. Jeg har for eksempel arbejdet for, at overgangen mellem børne- og ungeforvaltningen og beskæftigelses- og socialforvaltningen er blevet bedre. De unge fødes jo ikke som 18-årige. Der skal være en bedre brobygning, så man ikke taber dem, der har behov for hjælp, mellem de to forvaltninger, og det har givet pote.

- Jeg har også forsøgt at motivere debatten omkring overvågning, både kommunalt og i Venstres Folketingsgruppe, ud fra den viden, jeg har som polititjenestemand. Det er jo et sprængfarligt politisk emne, men jeg mener, at politiet i udsatte boligområder kunne komme bedre i mål med sin efterforskning, hvis der kommer øget overvågning.

Set med dine øjne, hvor bør dine partikolleger i Folketinget have deres fokus i forhold til politiet?

- Jeg synes, man skal prioritere at styrke antallet af politifolk, så man ikke skal have kolleger, der kæmper med enorme sagsbunker, og beredskabsfolk, der må arbejde weekend efter weekend. Man kan ikke politisk blive ved med at stille øgede krav til politiet, hvis der ikke medfølger de mandetimer, der skal til.

- Desuden mener jeg, at man skal se på flere redskaber til politiet, der arbejder i udsatte boligområder. Man taler allerede om muligheden for opholds- og personforbud, men redskaberne kan godt udvikles yderligere. Politiet skal simpelthen kunne køre trygt og sikkert ind i et udsat boligområde for at udføre deres arbejde. Tiden skal bruges på borgerne og ikke på, at de skal passe på sig selv. Samfundet udvikler sig hele tiden, og derfor skal redskaberne følge med. Det er ikke styringen i landets politikredse, den er gal med, i min optik. Det er den politiske prioritering og styring af politiet. Det budskab forsøger jeg hele tiden at nå igennem med på Christiansborg. Jeg påvirker, hvor jeg kan. ■

510

Så mange køretøjer har politiet beslaglagt i perioden den 31. marts til den 20. september i forbindelse med vanvidsbilisme. Der er rejst 623 sigtelser fordelt på 586 sager vedrørende vanvidskørsel.

Det var i marts i år, at der trådte en række nye regler i kraft omkring vanvidsbilisme, som et bredt flertal i Folketinget indgik i december 2020. Med aftalen blev det blandt andet besluttet, at politiet fremover skulle beslaglægge vanvidsbilisters køretøjer på stedet, hvor vanvidskørslen har fundet sted, og uanset ejerforhold. ■

KILDE: JUSTITSMINISTERIET

Politikadet Junior:

Præventiv effekt kan ikke påvises

Siden 2015 har Københavns Vestegns Politi inviteret sårbare unge samt unge, der har en stærk risiko for at ende i kriminalitet, til at deltage i det kriminalpræventive projekt Politikadet Junior.

I projektet arbejdes der med at styrke de unges selvværd, medborgerskabsfølelse, prosociale værdier, forståelse for konsekvenserne ved kriminalitet samt med at styrke de unges fokus på uddannelse- og jobmuligheder. Politikadet Junior vandt Den Kriminalpræventive Pris i 2016.

Men nu er projektet blevet evalueret for perioden 2015-2019 af Justitsministeriets Forskningskontor. Kort fortalt viser undersøgelsen, der er baseret på 150 unge, der har deltaget i Politikadet Junior, at der ikke er tegn på, at projektet har en kriminalpræventiv virkning i forhold til den kriminalitet med videre, som de unge begår. Heller ikke selvom der tages højde for, at kriminaliteten generelt stiger med alderen i ungdomsårene. Således viser undersøgelsen, at:

- 18 pct. af de unge i Politikadet Junior er registreret for kriminalitet m.v. i perioden fra 12 måneder før forløbets opstart.

- 13 pct. af de unge er registreret for kriminalitet m.v. under forløbet. Størstedelen af disse unge er også registreret for kriminalitet før forløbet.

- 37 pct. af de unge er registreret for kriminalitet inden for de første 12 måneder efter deres deltagelse i Politikadet Junior. En del af disse unge er også registreret for kriminalitet før og/eller under forløbet.

Det kan dog ikke udelukkes, at de unges kriminalitet ville være steget mere i fravær af indsatsen med Politikadet Junior, hedder det i undersøgelsen.

Den norske politimand, Rigoberto Villarroel, blev skudt i ryggen med en pil, da en mand angreb tilfældige mennesker med bue, pil og kniv den 13. oktober i Kongsberg. Rigoberto Villarroel havde egentlig fri, men trådte til med at evakuere borgere ud af det supermarked, hvor gerningsmanden befandt sig.

Foto: Karianne Grindem

Norsk politimand ramt af pil i ryggen

En pil endte ni centimeter inde i skulderen på en norsk politimand, da en dansk statsborger, bosat i Kongsberg i Norge, angreb tilfældige med bue, pil og kniv den 13. oktober. Fem blev dræbt og flere sårede.

Det norske politiblad, Politiform, har interviewet politimanden Rigoberto Villarroel, der befandt sig midt i dramaet, som udspillede sig i og omkring et supermarked i den norske by Kongsberg.

Rigoberto Villarroel havde fri, men trådte til for at evakuere folk ud supermarkedet, da det gik op for ham, at noget var helt galt. Han tog telefonisk kontakt til den patruljebil, der var på vej, og satte dem ind i situationen. Pludselig stod han ansigt til ansigt med gerningsmanden inde i supermarkedet, der var bevæbnet med bue og pil.

- Jeg ser mig over skulderen, og jeg må se tre gange, for jeg havde en pil i ryggen. Jeg taler fortsat i telefon med patruljen og siger: "Han ramte mig", fortæller Rigoberto Villarroel til Politiform.

Som omtalt i diverse medier efterfølgende slap gerningsmanden desværre væk fra politiet en halv times tid, hvor det lykkedes ham at knivdræbe fem personer.

Rigoberto Villarroel slap med en tur på skadestuen, hvor han fik trukket pilen ud. Den havde heldigvis ikke beskadiget noget vitalt i hans skulder.

Når Rigoberto Villarroel ser tilbage på hændelsen i supermarkedet den 13. oktober kan han konstatere, at han egentlig var utrolig rolig og komfortabel med at stå i situationen og træffe beslutninger.

- Jeg oplevede, at jeg tyede til min grundlæggende polititræning. Jeg var vældig fokuseret, og den træning, vi har fået, hjalp mig meget i situationen, siger han. ■

FIK DU LÆST

Politifolks kynisme er ret konstant – men ændrer fokus over tid

Ifølge international forskning udvikler politifolk ret tidligt i deres karriere en kynisme, som ofte er rettet mod borgerne. Men nyt dansk forskningsprojekt, der har undersøgt udviklingen af kynisme over en syvårig periode fra politistuderende til politibetjent, viser, at billedet er mere nuanceret, og at det primært er i mødet med retssystemet, at kynismen vokser hos danske politifolk.

- International forskning peger på, at kynismen i politiet er stigende. Men vores forskning siger, at det ikke er nogen naturlov blandt danske politifolk. Og at man bør tale om kynisme i forhold til hvad – om den er rettet mod borgerne, retssystemet eller politiets metoder? Ellers kommer man nemt til at fortolke bredere, end der er dækning for, siger Elisabeth Naima Mikkelsen og Christian Dyrlund Wåhlin-Jacobsen, der er organisationsforskere ved CBS og står bag studiet.

At det i det hele taget er interessant at sætte lup på kynisme blandt politifolk, forklarer de to forskere med, at politifolks indstilling til borgerne og deres politiarbejde påvirker deres engagement og adfærd og dermed også måden, de udfører deres opgaver på. Desuden har der i de senere år har været et stort samfundsmæssigt fokus på, hvordan mødet mellem borger og politi finder sted – og eventuelt kan blive bedre. Forskningsprojektet om kynisme i politiet er en del af et større projekt, der omhandler, hvordan politiet møder ofre for kriminalitet. Det løber frem til 2023 og er finansieret af Offerfonden.

Læs hele artiklen om undersøgelse af kynisme i politiet på www.dansk-politi.dk ■

De to forskere bag undersøgelsen, Elisabeth Naima Mikkelsen og Christian Dyrlund Wåhlin-Jacobsen, mener, at det er interessant at sætte lup på kynisme blandt politifolk, fordi kynisme påvirker politifolkenes engagement og adfærd, og dermed også den måde de udfører deres arbejde på.

Tredobling i anmeldelser om svindel med NemID

Antallet af anmeldelser om svindel med NemID er steget fra 3.012 i 2017 til 9.172 i 2020 – altså en tredobling. Det viser en ny rapport lavet af Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC).

Tallene dækker både over sager, hvor gerningsmænd har forsøgt at skaffe sig uretmæssig adgang til andre personers NemID-oplysninger, eksempelvis via såkaldt phishing, og sager hvor NemID-oplysninger er blevet anvendt uretmæssigt af personer.

- It-relateret økonomisk kriminalitet er i hastig og konstant udvikling, og særligt under Covid-19 pandemien er der sket en markant stigning i anmeldelser, hvor gerningsmænd forsøger at lokke oplysninger om NemID ud af de forurettede. Fordi så mange mennesker har været tvunget til at opholde sig derhjemme, er der noget, der tyder på, at dele af den fysiske berigelses-kriminalitet i endnu højere grad er flyttet over på internettet, udtaler politiinspektør i NEC, Henrik Sønderby, i en pressemeddelelse. ■

FOTO: JUMPSTORY

Et stort dansk forskningsprojekt, som siden blev trukket tilbage på grund af fejl, åbnede i oktober for mediedebatten om, hvorvidt politiet bevidst eller ubevidst laver etnisk profilering og er præget af fordomme. Politifolk skulle, ifølge den oprindelige udmelding, oftere sigte en række minoriteter, uden det fører til dom, end det sker for etniske danskere.

POLITIFOLK:

Vi forskelsbehandler ikke, men bliver tit mødt med racismekortet

TEKST NICOLAI SCHARLING OG KARINA BJØRNHOLDT
ARKIVFOTOS CHILI FOTO OG JAKOB BOSERUP

DANSK POLITI har fået politifolk på Vestegnen til at forholde sig til konklusionen fra forskerteamet. De har en anden oplevelse og er meget opmærksomme på ikke at gøre forskel.

Til gengæld taler de om ofte at blive mødt af "racismekortet" som magtmiddel, når de passer deres arbejde.

- Vi bruger meget tid på ikke at træde forkert eller blive misforstået, på at undgå enhver tvivl om forskelsbehandling og på bare at opretholde orden. Det er faktisk lige før, vi behandler etniske minoriteter bedre end andre, fordi vi frygter racismekortet, fortæller en yngre kvindelig politibetjent med palæstinensisk baggrund.

STOP

POLITTIET

Et stort og profileret dansk forskningsprojekt satte i starten af oktober politiets mulige fordomme og eventuelle etnisk profilering på mediedagsordenen. Et dansk forskerteam havde gennemgået 1,7 millioner sager over en 20-årig periode og fundet frem til, at personer fra forskellige lande i Afrika, Asien og på Balkan oftere bliver sigtet uden dom end etniske danskere.

Forskerne havde sammenfattet deres konklusioner i en artikel i et internationalt kriminologisk tidsskrift, herunder at det ud fra data-grundlaget lader til, at der i politiet eksisterer en slagside eller et tunnelsyn mod særlige grupper, når det handler om at rejse sigtelse. Eksempelvis fører sigtelserne for personer fra Syrien og Somalia kun til dom i 80 procent af sagerne, mens samme tal for etniske danskeres vedkommende er 92 procent.

Forfatterne bag artiklen stod samtidig frem med deres resultater i Politiken den 1. oktober.

Her forklarede professor Mikkjel Jarle Christensen:

"Det lader til, at der sker en form for etnisk profilering. Vi kan simpelthen ikke forklare det på andre måder, end at der er en disproportional fokus på de her grupper."

En uge senere, den 7. oktober, trak han og forskerkollegaen, lektor Christian Clement, dog artiklen tilbage og dermed også konklusionerne tilbage. Det skete i en kort pressemeddelelse, hvor der blandt andet stod:

"Data angår tiltaler og ikke sigtelser, som artiklen ellers er bygget op om (...) Vores fokus på sigtelser og politikontrol i artiklen og i medierne har dermed været misvisende og kan ikke underbygges af vores data. Artiklen er derfor trukket tilbage, siger professor Mikkjel Jarle Christensen og studielektor Christian Klement, Aalborg Universitet."

Minister indkaldt i samråd

I ugen op til havde de to forskeres konklusioner ellers skabt en del medieopmærksomhed, særligt i Politiken, hvor debatten om politiets mulige fordomme kørte over flere dage.

Blandt andet kunne avisen fortælle, at justitsminister Nick Hækkerup var kaldt i samråd om resultatet.

"Sikandar Siddique, der er medlem af Folketinget og politisk leder for Frie Grønne, har kaldt justitsminister Nick Hækkerup (S) i samråd om sagen."

- Det står nu sort på hvidt, at der finder raceprofilering sted i det danske politi. Hverken politiet eller justitsministeren kan se bort fra de fordomme og den kultur i dele af politiet, der er årsag til dette. Derfor har vi indkaldt ministeren i et samråd, så han kan sætte fokus på at få løst problemet. Målet er jo, at alle skal føle sig lige og retfærdigt behandlet af politiet i Danmark, siger Sikandar Siddique."

Politiforbundet: Pas på ekkokammer

Politiforbundets forbundsformand Heino Kegel kvitterede med budskabet om, at debatten om etnisk profilering er skudt ved siden af, men at politiet altid skal tage forskning til sig med det sigte at lære og blive dygtigere. Samtidig mente han, at debatten om politiets arbejde altid er vigtig, bare den ikke lander i et ekkokammer af følelser og

skjulte dagsordener:

- Danske politifolk er ikke fordomsfulde. De er dygtige, løsningsorienterede, har høj faglighed og er professionelle, men de kan og skal altid lære at udvikle sig, fordi samfundet omkring dem gør det samme. Ellers taber de øjenhøjde. Politiarbejde i dag er så komplekst, at løbende læring og viden er nødvendig. Så meget desto mere skræmmende er det, at arbejdsgiveren og de ansvarlige politikere stort set har sparet den del væk i mange år, fastslog han.

Hvad mener politifolkene selv?

Så vidt debatten i starten af oktober. Artiklen fra forskerne blev som nævnt trukket tilbage og skal nu revideres. Hvorvidt konklusionerne bliver de samme, når forskerteamet har gennemgået deres data på ny, er uvist. Sikkert er det dog, at debatten om, hvorvidt politifolk bliver fordomsfulde af deres arbejde, og hvorvidt det påvirker indsatsen skævt, vil dukke op igen og igen.

Især i en tidsalder, hvor kultur, køn, fordomme og identitet er blevet en slagmark. Hvor det, der var acceptabelt og korrekt i går, ikke nødvendigvis er acceptabelt og korrekt i morgen.

Det er ikke et rum og en debat, det nødvendigvis gør

Kasper Hvas er næstformand i Vestegnens Politiforening. Han genkender trætheden og frustrationen hos mange politifolk, hver gang debatten om fordomme og mødet med etniske minoriteter gøres til en mediesag.

- Det er trættende, fordi det er så ensidigt og kommer fra mennesker, som ikke er med på gaden og ser, hvad vi laver, hvordan, og hvor professionelle vi er. Det bliver ikke til dialog og læring, men beskyldninger udefra, siger han.

”

Når jeg hører de her beskyldninger om forskelsbehandling, bliver jeg irriteret. Kom ud og se, hvordan vi arbejder! Jeg oplever simpelthen ikke, at vi forskelsbehandler på baggrund af hudfarve, eller at vi har skyklapper på over for etniske danskeres kriminalitet.

Pb. Anders, beredskabet, Københavns Vestegnens Politi

det let at udføre politiarbejde, når man samtidig netop skal bevæge sig i dramatiske situationer og ofte have med mennesker at gøre, som befinder sig på kanten, har det svært, spiller efter andre regler eller er tabt af det sociale kapløb i forhold til det omgivende samfund.

Men hvad synes politifolkene selv?

Hvordan oplever de debatten om fordomme, og gem den antydning af mulig racisme, som indimellem trækkes frem i forbindelse med politiets indsatser? Har det noget på sig? Bliver man ikke med tiden netop farvet af at skulle kigge efter banditter, så man måske udvikler tunnelsyn i nogle miljøer?

DANSK POLITI satte derfor tre politifolk fra beredskabet, én fra lokalpolitiet og en tillidsrepræsentant hos Københavns Vestegnens Politi stævne for at høre deres oplevelser af debatten, hvordan det er at blive beskyldt for mulig etnisk profilering, samt om politifolk netop ikke risikerer at blive farvede i deres indsatser?

Netop Vestegnen er en mindre geografisk kreds med et bredt udsnit af socialklasser og etniciteter. Politifolk herfra kommer næsten uundgåeligt i kontakt med alle typer miljøer og kriminalitet i den daglige tjeneste. Derfor er det også et godt udgangspunkt for at spørge til forskelsbehandling, og om hvorvidt politifolkene selv er bevidste om, at de måske kan udvikle tunnelsyn?

Servicemyndighed frem for en autoritet

En af de tre beredskabsfolk er 29-årige Yasmin, som har palæstinensisk baggrund. Yasmin er ikke hendes rigtige fornavn, men da det er ret unikt, ønsker hun ikke at få det eksponeret i artiklen.

Yasmin oplever, at debatten om forskelsbehandling er ufortjent og urimelig. Tværtimod mener hun, at hun og kollegerne er ekstra forsigtige, når de stopper særligt yngre personer med indvandrerbaggrund.

- Jeg synes, vi skal finde os i rigtigt meget og kæmpe for autoriteten på gaden. Noget af det, der har overrasket mig mest ved politiarbejdet, er, at vi efterhånden mere er en servicemyndighed end en autoritet. Vi bruger meget tid på ikke at træde forkert eller blive misforstået, på at undgå enhver tvivl om forskelsbehandling og på bare at opretholde orden. Det er faktisk lige før, vi behandler etniske minoriteter bedre end andre, fordi vi frygter racismekortet, siger Yasmin, der har været ansat i politiet i tre og et halvt år.

- Jeg kan slet ikke genkende, at vi skulle gøre forskel, i hvert fald ikke negativt. Der er altid en grund til, at vi for eksempel standser et køretøj. Det kan være, der er gasset voldsomt op, kørt over for rødt, eller det passer på en efterlysning. Vi stopper på grund af adfærd, ikke hudfarve eller køn. Derfor er det også så møghamrende irriterende, når vi beskyldes for at være fordomsfulde. Vi er meget bevidste om ikke at være det, fortsætter Yasmin.

Et magtspil

Hun mener mere, at der er tale om et magtspil, hvor anklager om racisme mod politifolk er et kort, som trækkes

bevidst af nogle grupper.

- Jeg, der ikke selv er pæredansk, får ofte stukket racismekortet i hovedet. Derfor ser jeg det mere som et offerkort, der automatisk trækkes over for politiet. Det er et magtspil. De, der ofte har med politiet at gøre, ved godt, hvilke knapper de skal trykke på, fortsætter hun.

- Min oplevelse er, at vi er gode til – og tager os tiden til – at forklare, hvorfor vi standsede dem, når vi får racismekortet i hovedet. Det bruger vi faktisk meget energi på, selvom det ikke er hos alle, det trænger ind, at det handlede om deres adfærd og ikke om deres hudfarve. Nogle vil bare ikke forstå det, konstaterer hun.

Det er adfærden, der tæller

35-årige Anders kan heller ikke genkende debatten eller forskernes konklusioner fra sine oplevelser gennem fem år i beredskabet på Vestegnen. Inden sin politikarriere læste han til pædagog, og han oplever politiarbejde som dialogbaseret og i øjenhøjde.

- Det er en svær debat – her på Vestegnen har vi mange etniske minoriteter, så ja, vi standser dem ofte. Men det er altid på baggrund af adfærd. Jeg ville også standse etniske danskere i bil, der kørte aggressivt. Jeg oplever på ingen måde, at vi skeler til hudfarve. Jeg standser hr. Jensen og fru Hansen, hvis jeg har mistanke om spritkørsel, eller de udviser en mistænkelig adfærd. Jeg standser rockere med vest. Det handler om adfærd og erfaring – om det vi kalder politinæsen. Den måde vi lærer at scanne, om der er noget at komme efter, siger Anders.

- Når jeg hører de her beskyldninger om forskelsbehandling, bliver jeg irriteret. Kom ud og se, hvordan vi arbejder! Jeg oplever simpelthen ikke, at vi forskelsbehandler på baggrund af hudfarve, eller at vi har skyklapper på over for etniske danskeres kriminalitet. Vi møder folk dér, hvor de er. Vi arbejder meget med kulturforståelse, som er en del af samfundsfag på Politiskolen. Måske skulle man som samfund også debattere nogle af de fordomme, der findes i visse miljøer. Når jeg kører med en kollega med anden etnisk baggrund, oplever jeg, at de ofte får smidt ordet forræder i hovedet, når de møder unge med anden etnisk baggrund, fortsætter han.

Agerer som vi bliver mødt

Claus er 37 år og har været i beredskabet i seks år. Han har en bagage som tømrer og finansøkonom med ind på Politiskolen.

Han synes også, at forskerne skyder forbi med debatten i forhold til hans oplevelser i politiet, men er på den anden side åben for løbende læring ud fra deisen om, at hvis noget opfattes som et problem, skal man i hvert fald forsøge at blive endnu bedre til at tackle situationerne.

- Jeg sigter aldrig nogen uden, at der er et mistankegrundlag, så jeg forstår ikke kritikken. Det er selvfølgelig altid vigtigt, at vi spørger os selv, om der er noget vi kan lære? Måske måden vi henvender os på? Man kan jo bede om at se et kørekort på mange måder. Men vi agerer altså også, som vi bliver mødt. Bliver vi mødt aggressivt og med

”

Min oplevelse er, at vi er gode til – og tager os tiden til – at forklare, hvorfor vi standsede dem, når vi får racismekortet i hovedet. Det bruger vi faktisk meget energi på, selvom det ikke er hos alle, det trænger ind, at det handlede om deres adfærd og ikke om deres hudfarve. Nogle vil bare ikke forstå det.

Pb. Yasmin, beredskabet, Københavns Vestegns Politi

modstand, så er det klart, at mistankegrundlaget vokser, og at vi forsøger at sætte os i respekt, siger han.

- Jeg synes, vi har de redskaber, vi skal bruge til at møde og tale med alle typer af borgere. Så jeg kan ikke se problemet. Men hvis der er et problem, så må Politiskolen jo blive bedre til at sortere fra, hvis de synes, at der er nogle, der ikke evner dette eller ikke har den rette attitude til at møde borgerne ensartet. Det samme ansvar har vejlederne i politikredsene, siger Claus.

Ensidig fremstilling

Tim er 45 år og har en fortid som ambulancefører, inden han søgte ind i politiet. Siden har han kørt Romeo-patrulje i 10 år, inden han skiftede til lokalpolitiet i Glostrup. Et arbejde han er virkelig glad for, fordi der er mulighed for at gøre en positiv forskel for de udsatte eller ressourcetsvage unge.

- En del af arbejdet handler om 15-16-årige drenge, der voldrer problemer. De er, hvad man kan kalde ”wannabe-gangstere”, der dog stadig snakker høfligt nok til politiet. De har ikke den fjendtlige attitude endnu. De har et blandet udgangspunkt, men flertallet har nok en anden

”

Vi agerer altså også, som vi bliver mødt. Bliver vi mødt aggressivt og med modstand, så er det klart, at mistankegrundlaget vokser, og at vi forsøger at sætte os i respekt, siger han.

Pb. Claus, beredskabet, Københavns Vestegns Politi

etnisk baggrund. Jeg bliver irriteret over at blive kaldt fordomsfuld af en undersøgelse eller i tv-programmer eller andet. Jeg synes, det ofte er meget ensidigt fremstillet, og racismekortet bliver meget hurtigt trukket mod os, siger Tim.

- Jeg har ingen fordomme. Ja, jeg stopper tit indvandrerdrenge, men det er ikke på grund af deres hudfarve. Det er på grund af typen og adfærden, at jeg standser folk. Kasketter, hættetrøjer, måden de kører bilen aggressivt på, stedet de hænger ud, grupperinger i et butikscenter og så videre. Jeg stopper Peter og Thomas for de samme ting. Og jeg stopper ikke hr. og fru Mohammed, der kører pænt, ligesom jeg stopper hr. og fru Hansen, hvis de ikke gør det, fortsætter han.

Er bevidst om ikke at forskelsbehandle

Tim oplever, at han og kollegerne jævnlige reflekterer

over deres ageren som politifolk, og om de gør det rette og behandler alle lige.

- Det er noget, jeg reflekterer meget over – altså om jeg gør forskel på folk. Det er noget, jeg er meget bevidst om ikke at gøre. Jeg mener bestemt ikke, at jeg agerer ud fra fordomme eller en etnisk profilering.

- Jeg prøver at forholde mig åbent i mine politiforretninger, men jeg danner mig hurtigt et indtryk af, hvem jeg står overfor, alt efter om jeg mødes høfligt eller med en attitude af: Hvad vil du? Jeg kan hurtigt fornemme, om der er noget at komme efter eller ej.

- Vi kan altid blive bedre. Men er der noget at lære eller et problem? Ikke så længe, at det er adfærd og type, vi agerer på, når vi stopper folk. Og det er helt klart min for-

nemmelse, at det er dét, der sker i stort set alle tilfælde. Men selvfølgelig standser vi flere med anden etnisk baggrund – det afspejler demografien her i området, fastslår han.

Frustrerende at blive mistænkeliggjort

Kasper Hvas er næstformand i Vestegnens Politiforening. Han genkender trætheden og frustrationen hos mange politifolk, hver gang debatten om fordomme og mødet med etniske minoriteter gøres til en mediesag.

- Det er trættende, fordi det er så ensidigt og kommer fra mennesker, som ikke er med på gaden og ser, hvad vi laver, hvordan, og hvor professionelle vi er. Det bliver ikke til dialog og læring, men beskyldninger udefra, siger han.

- Så det fylder da meget hos kollegerne og rammer dem også, når de hører, at nogle forskere har lavet undersøgelser, der viser, at de er racistiske, eller i hvert fald fordomsfulde. I vagtstuen opstår en følelse af, at man skal ud og modbevise det – men på gaden ser vi jo dét, vi ser, og reagerer på det. Derfor er det frustrerende at blive mistænkeliggjort for at gøre sit arbejde. Demografien og kriminalitetsbilledet her på Vestegnen gør, at vi laver mange visitationer. Og så rammer det indimellem nogen, der ikke har gjort noget, men som vi mistænker for det. I vores kreds er det bare et vilkår, at vi sigter flere med anden etnisk baggrund end med dansk baggrund, uden at det fører til dom. Derfor gør det ondt at blive skudt i skoen, at det handler om hudfarve, forklarer Kasper Hvas.

Han genkender også frustrationerne fra kollegerne over ofte at blive mødt med racismebeskyldninger fra dem, de standser. Særligt frustrerende er det for de politifolk, som er af anden etnisk baggrund, og som både kaldes racister og forrædere af visse grupperinger.

- Jeg tror ikke, vi er der endnu, hvor kollegerne trækker sig for ikke at blive beskyldt for racisme, men beskyldningerne fylder hos dem, siger han.

Klagesager tages alvorligt

Ifølge Kasper Hvas vil man altid, ud af en politistyrke på

over 11.000, kunne finde eksempler på dårlig opførsel, som bekræfter en dagsorden, der fører til kritik af hele politiet. Men de brodne kar er få og kan ikke bruges til at sætte et mærkat om fordomme hen over alle andre i politistyrken.

- Selvfølgelig er der også brodne kar i politiet, og det undersøger vi heldigvis også – både selv og i Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Men at der skulle være en generel forudindtaget holdning, det kan jeg med sikkerhed afvise, fastslår næstformanden.

- Politifolk kan have en fri tone internt, fordi det også handler om at kunne ventilere eller få luft for hårde oplevelser, der ellers hober sig op indeni. Det kan sikkert få det til at lyde forkert og fordomsfuldt i enkelte tilfælde. Det er vi meget bevidste om at få stoppet, fordi det ikke er i orden, hvis det lyder ringeagtende. Her fra foreningens side italesætter vi det, hvis vi hører ringeagtende tale. Vi skal selvfølgelig udvikle os, lære og følge med tiden. Det gør vi også. Klager nogle over forskelsbehandling, tages sagerne altid alvorligt, hvilket de også skal, fastslår Kasper Hvas.

Racismedebatten er langt fremme

Næstformanden tilføjer:

- Faktisk tror jeg, at man i politiet bedre kan italesætte racisme end sexismen i dag. Racismedebatten i politiet er længere fremme end andre steder, og kolleger siger fra, hvis de hører noget. Vi lærer i takt med tiden, ligesom alle andre arbejdspladser og resten af samfundet, også når det handler om omgangstone. Her har vi længe været meget opmærksomme på ytringer, som kan lyde racistiske eller nedgøre kultur og baggrund. Det er faktisk nemmere at sige "tal ordentlig" til en kollega i forbindelse med en mulig racistisk ytring end en mulig sexistisk ytring, siger Kasper Hvas. ■

”

Selvfølgelig er der også brodne kar i politiet, og det undersøger vi heldigvis også – både selv og i Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Men at der skulle være en generel forudindtaget holdning, det kan jeg med sikkerhed afvise.

Kasper Hvas, næstformand i Københavns Vestegns Politiforening

Tyskernes danske hyttefad

”Gestapos fangelejre i Danmark”

er fortællingen om Horserødlejren i Nordsjælland og Frøslevlejren i Sønderjylland, hvor Henrik Skov Kristensen, der er historiker, dr.phil. og museumschef for Frøslevlejrens Museum indtil sommeren 2021, kaster nyt lys over dette kapitel af besættelseshistorien.

Da samarbejdspolitikken brød sammen den 29. august 1943, indtog tyskerne Horserødlejren i Nordsjælland og omdannede den til fangelejr for Det Tyske Rige, og i august 1944 blev lejren omplattet til Frøslevlejren, der var anlagt lige nord for grænsen.

Mere end 8.000 fanger blev interneret i de to lejre frem til befrielsen, og omkring 1.700 fanger deporteret herfra til tyske koncentrationslejre og tugthuse – lejrene var så at sige et hyttefad, hvorfra tyskerne kunne hente fanger til deportation, straf og henrettelse.

Med et righoldigt tysk og dansk kildemateriale som grundlag kommer læseren med ind i det tyske sikkerhedspolitis to lejre i Danmark og bliver klogere på deres funktion, drift, administration, fangegrupper, regler, meninger med mere og ikke mindst på forholdene for fangerne – herunder indkvartering, forplejning, arbejdskommandoer, afstraffelser, legale og illegale aktiviteter. Blandt bogens mange levende stemmer er fangernes erindrings- og dagbogsmateriale, der tegner et billede af fange- og lejrlevet.

Gestapos fangelejre i Danmark

Af: Henrik Skov Kristensen

Forlag: Gyldendal

Modstands-kvinden, der vidste det meste, men tav med det hele

Få ved, at en af de første og største personer inden for modstandsbevægelsen var en kvinde ved navn Jutta Graae.

Hun er nemlig ret anonym i Danmarks modstands- og efterretningshistorie, fordi hun nøje overholdt sin tavshedspligt. Man sagde om hende, at ”hun vidste det meste, men tav med det hele”.

Men i bogen ”Storfyrstinden” af Trine Engholm Michelsen, forsker ved Forsvarsakademiet, tegnes der, igennem glemt og ukendt arkivmateriale, et levende portræt af en af modstandskampens allerstørste helte, som var en kvinde med et stort mod og et stort hjerte. I den hemmelige spionverden havde Jutta Graae tre dæknavne – i Danmark var hun Storfyrstinden, i England Haddock og i Sverige Den Röda Neljika.

Bogen fortæller om årene 1939-1945, oplevet fra Jutta Graaes vinkel, og som bød på dramatiske oplevelser og store beslutninger.

Storfyrstinden

Af: Trine Engholm Michelsen

Forlag: People's

Et offentligt fruementimmer

– og et korrumpet politikorps

”Et offentligt fruementimmer”

er fiktion, men dele af handlingen har historisk fundet sted, og beretningen om den unge kvinde, Dorthea, og hendes liv i det københavnske prostitutionsmiljø i 1890'erne, gengiver virkeligheden i tiden.

Dortheas livsrejse, fra Lolland til et liv som løsagtigt og offentligt fruementimmer i København, er også beretningen om hendes kamp mod et fordærvet system, der forsøger af fastholde hende i en tilværelse som prostitueret, og som er styret af et korrumpet politikorps.

Bogen er skrevet af Tom Guldbæk Olsen, der er pensioneret kriminalassistent og bachelor i historie.

Han har tidligere udgivet ”Uro'erne kommer! Historien om Københavns Uropatrulje indefra”.

Et offentligt fruementimmer

Af Tom Guldbæk Olsen

Forlag: Mellempgaard

Det er allerede i dag svært at rekruttere og fastholde efterforskerne i SØIK, og bekymringen hos tillidsværket er, at det bliver endnu sværere, når SØIK fra årsskiftet bliver en del af NSK – formentlig uden skærmede ressourcer til for eksempel efter- og videreuddannelse til SØIK's vidensstunge efterforskning.

- Vores frygt er, at det ikke bliver nemmere at fastholde og rekruttere, hvis det store fokus, der er på afdelingen, mistes, og området nu bliver del af et helt ubeskrevet blad som NSK, siger tillidsrepræsentanterne Klaus Jensen (billedet) og Frank Lund Nielsen.

SØIK mister ansatte, erfaring og kompetencer

– tillidsværket er bekymret
for fremtiden

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

Der er stort personalemæssigt gennemtræk i SØIK. Sådan har det været gennem flere år. **Det betyder tab af vigtige erfaringer og kompetencer i en afdeling, som efterforsker de tungeste og mest komplicerede sager inden for økonomisk og international kriminalitet.** Fremadrettet bliver det formentlig ikke nemmere at rekruttere og fastholde politifagligheden, når SØIK fra årsskiftet bliver en del af den nye, nationale efterforskningsenhed, NSK, lyder det fra tillidsrepræsentanter i SØIK.

K

laus Jensen og Frank Lund Nielsen er tillidsrepræsentanter for politipersonalet under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). DANSK POLITI har sat dem stævne i forbindelse med, at SØIK fra årsskiftet bliver en del af den nye Nationale enhed for Særlig Kriminalitet (NSK).

Nedlæggelsen af SØIK som selvstændig afdeling vækker panderynker hos tillidsværket af flere årsager, som vi har bedt dem om at uddybe.

Hvad betyder det helt konkret for SØIK, at I bliver en del af NSK?

- Det betyder, at alle medarbejdere – politifolk, akademikere, administrative og anklagere – flyttes med deres opgaver til NSK. På nær 12-14 anklagere og administrative, der skal til den ny SSK, Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet, der oprettes i forbindelse med NSK. Men ret meget mere ved vi desværre ikke p.t., og det skaber naturligvis en stor usikkerhed, siger Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen.

Hvorfor er I bekymret for fremtiden som en del af NSK?

- Det er vi af flere årsager. Dels må vi nok forvente, at nedlæggelsen af SØIK betyder, at den entydige fokus, der har været i SØIK i retning af den tunge økonomiske og internationale kriminalitet, fremadrettet bliver et mindre fokuspunkt i en stor organisation, og det skaber en bekymring for områdets fremtid.

- Dels er SØIK's sagsområde meget tungt og temmelig intetsigende for de fleste politifolk. Situationen er, at vi er

”

Alene siden den 1. januar 2019 er der ansat 57 polititjenestemænd m/k, og i samme periode har mere end 35 forladt os. Det er voldsomme tal, og hver gang en kollega forlader os, taber vi erfaring og kompetencer – nogle gange meget erfaring og megen kompetence.

Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen, tillidsrepræsentanter i SØIK

ualmindeligt pressede både i forhold til at fastholde vores erfarne efterforskere og de kompetencer, de besidder, og i forhold til at rekruttere nye, kvalificerede efterforskere. Vi har i SØIK gennem de seneste fem-seks år oplevet en meget stor udskiftning af personalet, samtidigt med at vi er vokset kraftigt ud fra et politisk ønske. I dag er vi omkring 230 ansatte i SØIK, og heraf cirka 100 polititjenestemænd.

Alene siden den 1. januar 2019 er der ansat 57 polititjenestemænd m/k, og i samme periode har mere end 35 forladt os, fortæller de to tillidsrepræsentanter.

Taber vigtig viden og kompetencer

De uddyber:

- Det er voldsomme tal, og hver gang en kollega forlader os, taber vi erfaring og kompetencer – nogle gange meget erfaring og megen kompetence. Og hver gang, der ansættes en ny kollega, starter vi forfra med en årelang proces i forhold til opbyggelse af erfaring og kompetencer. Det koster kræfter for organisationen og for kollegaerne, ligesom kolleger med ganske kort tids erfaring på området i stigende grad sættes til at oplære de nyankomne. Det er ikke optimalt. Vores frygt er, at det ikke bliver nemmere at fastholde og rekruttere, hvis det store fokus, der er på afdelingen, mistes, og området nu bliver del af et helt ubeskrevet blad som NSK, siger Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen.

Hvad bygger i denne frygt på?

- Afgangen af personale tager til i styrke, og det er som om, det ikke interesserer andre end de kollegaer, der sidder tilbage med udsigten til yderligere opgaver. Uvisheden omkring fremtiden har snart stået på i to år, og det har sat sine tydelige spor blandt personalet, og dét i en grad, hvor der skal ikke meget mere til, før det for alvor vil kunne mærkes på produktivitet og ikke mindst kvalitet af de sager, der produceres. Udsigten til at skulle skifte arbejdsplads og manglende information om fremtiden for den enkelte, selvom den her på det sidste så småt er

begyndt at komme, samtidig med at der er en massiv interesse for vores personale andre steder fra – for eksempel fra den finansielle sektor – skaber i den grad grobund for overvejelser hos mange om alternativer til politiet. Nogle agerer også på det, siger Klaus Jensen.

Uheldig spiral

Klaus Jensen fortsætter:

- Rekrutteringen er helt klart blevet sværere. En stor del af de ansøgninger, der i de senere år er kommet til politistillinger i SØIK, har tydeligt båret præg af et ønske om "flugt" fra dårlige arbejdsforhold andre steder i politiet. Det har SØIK nydt godt af, og det er lykkedes at ansætte et

stort antal nye efterforskere, men også efterforskere der ikke nødvendigvis har haft de ønskede kompetencer. SØIK's rekrutteringsgrundlag er jo landets politikredse, og primært fra kredsens efterforskningsafdelinger for økonomisk kriminalitet, men flere af disse afdelinger har selv svært ved at rekruttere folk. Det økonomiske område kræver interesse, og hvis vi skal lære politifolk op, der

Det laver SØIK i dag

- Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) behandler sager om særlig økonomisk kriminalitet, hvor der formodes at være begået en økonomisk forbrydelse af et betydeligt omfang, som led i organiseret kriminalitet, ved anvendelse af særegne forretningsmetoder eller som på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.
- SØIK behandler også internationale strafesager, for eksempel om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet, hvor efterforskningen og strafforfølgingen forudsætter særlig viden og indsigt i de udenlandske forhold, og at der etableres et samarbejde med myndigheder, institutioner og organisationer i andre lande.
- SØIK modtager og analyserer desuden underretninger om hvidvask og finansiering af terrorisme og foretager opsporing, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra kriminalitet m.v.

KILDE: SØIK

ikke har arbejdet med økonomisk kriminalitet tidligere, så er det en meget stor og langvarig opgave. Det er en uheldig spiral.

De to tillidsrepræsentanter forklarer, at det derfor ofte er de samme kollegaer, der må stå for de store og mere komplekse sager.

- Sagsområdet bliver stadig mere kompliceret at efterforske, der stilles stadig større krav til kollegaerne, og det slider på den enkelte. Selvom det er politiarbejde, man ånder for, så opstår hos mange helt naturligt overvejelser om politiet som fortsat arbejdsplads, når der så oveni købet med jævne mellemrum kommer gode tilbud andre steder fra. Vi har mistet mange dygtige efterforskere, der egentlig helst ville være blevet i politiet. Hvis ikke politiet evner at sikre de nødvendige kompetencer hos politiefterforskerne, og vi samtidig oplever et mindre fokus på området, så vil man blive presset til endnu større fokus på de nemme sejre. Vi skal nok stadig gå i retten og få folk dømt, men det bliver med sager, der fra start til slut er "skåret til", så de er til at håndtere. Det er hverken sam

fundsmæssigt smart eller tilfredsstillende rent fagligt. Man vil gerne være stolt over det produkt, man afleverer, men stoltheden er under udfordring, konstaterer Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen.

Uddannelse hele livet

I SØIK er der traditionelt gode muligheder for efter- og videreuddannelse. Det må vel stadigvæk være et trækplaster for såvel rekruttering som fastholdelse af medarbejdere?

- Det er korrekt, at vi i SØIK har muligheder for at melde os til alle relevante kurser, som afholdes i regi af Rigsadvokaten samt for eksterne, erhvervsøkonomiske uddannelser eller relevante kurser på Politiskolen. Sidstnævnte har der dog ikke været nogen af i mange år, hvilket nok også er en del af problematikken omkring hele den økonomiske efterforskning i dansk politi. Men vi oplever også i SØIK, som i politikredsene, at driften presser på, og selvom ønsket hos ledelsen til at sende sine medarbejdere på efter- og videreuddannelse fortsat eksisterer, så er betingelserne for deltagelse i uddannelse skåret så meget ind til benet, at det i sig selv sætter begrænsninger. De seneste år har vi desuden oplevet indskrænkninger i uddannelsesmulighederne, hvilket ikke gør vores fastholdelses- eller rekrutteringsmuligheder bedre.

- Unge mennesker ønsker i dag at uddanne sig hele livet, og hvis vi ikke opfylder det som arbejdsplads, er de hurtigt videre, og resultatet er igen, at politiet mister kompetencer og viden. Politijobbet er ikke nødvendigvis for livet længere, og når SØIK ikke længere eksisterer som en selvstændig afdeling, frygter vi, som nævnt, begrænsninger i uddannelsesmulighederne, siger Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen.

Katastrofe hvis økonomien forringes

De to tillidsrepræsentanter er desuden bekymret for den fremtidige økonomiske situation for SØIK som en del af NSK:

- SØIK's sagsområde er videnstungt, og der har i SØIK,

et langt stykke ad vejen, været økonomi til at opbygge kompetencer, der kan følge med kriminaliteten. Vi ved ikke, om den nødvendige økonomi fortsat vil være øremærket os, når vi bliver en del af NSK, eller om den nu skal spredes ud til hele NSK. Politidirektør for NSK, Lasse Boje, kunne ikke svare, da han for nyligt besøgte os i SØIK. Det vil være en katastrofe for vores efterforskningsområde, hvis økonomien forsvinder. Er SØIK ikke helt med i top inden for efter- og videreuddannelse, kan vi ikke løfte de helt tunge sager, der alt andet lige vil fortsætte med at komme. Det bliver konsekvensen. Så vil vi, som en del af NSK, få alle gråzonesagerne, mens den rigtig tunge økonomiske kriminalitet bliver tæt på gratis, hvis vi skal sætte det lidt på spidsen. Det er vores bekymring, siger Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen.

Håber på synergieffekt – men mangler mange svar

Er det med jeres øjne slet ikke noget positivt ved, at SØIK bliver en del af en national efterforskningsenhed?

- Selvom vi nok ikke helt forstår, hvorfor man nedlægger en så markant afdeling som SØIK, og med de, set med vores øjne, betydelige risici, der ligger heri for den tunge økonomiske efterforskning, har vi da også de positive briller på. Vi håber på, at der vil opstå nogle synergier ved at have til huse sammen med for eksempel SEØ (Særlig Efterforskning Øst). Det har vi oplevet ved tidligere samarbejder. SEØ efterforsker mere fremadrettet end os, mens vi har et bedre blik for de økonomiske elementer i en sag. På den måde kan der måske skabes nogle synergieffekter, hvis samarbejdet bliver tættere. Måske kan vi også håbe på en bedre it-understøttelse.

- Men vi mangler stadig at se den endelige organisering og få svar på alt, lige fra de faglige spørgsmål til de bløde værdier, der alt andet lige er afgørende for, om den enkelte medarbejder ser en fremtid i politiet. NSK skal altså være på plads lige om lidt – til årsskiftet – så vi synes, det er helt legitimt, at vi lufter vores bekymring og efterlyser nogle svar, slår Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen fast. ■

”

SØIK's sagsområde er videnstungt, og der har i SØIK, et langt stykke ad vejen, været økonomi til at opbygge kompetencer, der kan følge med kriminaliteten. Vi ved ikke, om den nødvendige økonomi fortsat vil være øremærket os, når vi bliver en del af NSK, eller om den nu skal spredes ud til hele NSK.

Klaus Jensen og Frank Lund Nielsen, tillidsrepræsentanter i SØIK

Chef for SØIK:

Vigtigt at tilgodese specialisterne, hvis de skal fastholdes

Pas godt på politiets specialister i den nye efterforskningsenhed – både i forhold til løndannelse og muligheden for efter- og videreuddannelse. Det er vigtigt for rekruttering og fastholdelse. Det mener chefpolitiinspektør i SØIK, Thomas Anderskov.

TEKST OG FOTO: KARINA BJØRNHOLDT

- Det er vigtigt, at vi som organisation forstår, at specialområderne skal tilgodeses som de specialer, de er. Generalisttanken i 90'erne og op i 00'erne er forladt, hvilket efter min mening er klogt. Man kan og skal ikke være god til alt. Når vi i dag taler om specialiserede enheder, skal det jo forstås med den alvor i ordet, at de kriminelle,

vi er oppe imod, er så specialiserede, at vi som politi også er nødt til at have en særviden, hvis vi skal kunne følge med. Ligesom det er nødvendigt at samarbejde med andre fagligheder som eksempelvis økonomer.

Sådan siger Thomas Anderskov, der er chefpolitiinspektør i SØIK. Han følger dog ikke med, når specialenheden bliver en del af den nye nationale efterforskningsenhed, NSK, til årsskiftet. Pr. 1 november er han udnævnt som stabschef i Østjyllands Politi.

Slut med skærmede ressourcer

Thomas Anderskov deler nogle af de bekymringer om SØIK's fremtid, som tillidsværket også udtrykker. Eksempelvis evnen til at rekruttere fremadrettet. Allerede i dag er der udfordringer, selv om SØIK er en selvstændig enhed med skærmede ressourcer til efter- og videreuddannelse og med et særligt løntillæg.

- Tiderne med skærmede ressourcer

til SØIK er sandsynligvis forbi, når vi bliver en del af NSK. Men der er ingen tvivl om, at løndannelse fortsat vil være et vigtigt parameter i rekrutteringen og fastholdelsen af specialister inden for økonomisk kriminalitet. Dansk politi vil aldrig – og skal heller ikke i min optik – være lønførende. Vi kommer aldrig til at matche det private arbejdsmarked, men vi skal fortsat prioritere at kunne honorere dem, der er i dansk politi for at gøre en forskel,

”

Når vi i dag taler om specialiserede enheder, skal det jo forstås med den alvor i ordet, at de kriminelle, vi er oppe imod, er så specialiserede, at vi som politi også er nødt til at have en særviden, hvis vi skal kunne følge med.

Thomas Anderskov, chefpolitiinspektør i SØIK

og som konstant dygtiggør sig, ellers vil vi i stigende grad miste dem til den finansielle sektor, hvor vores specialisters viden og kunnen er meget attraktiv, siger Thomas Anderskov.

Ikke et a- og b-politi

Han pointerer, at han ikke taler om et a- og et b-politi.

- Jeg har den dybeste respekt for de operative politifolk, så det har intet at gøre med, at jeg synes, at efterforskere er dygtigere end for eksempel beredskabet. Jeg anerkender fuldt ud, at man er dygtig inden for hvert sit område. I dag er efterforskning af meget kriminalitet, herunder den økonomiske, bare så kompliceret, at man ikke kan tage en hvilken som helst polititjenestemand ned fra en hylde og sætte ind i en ledig stilling. Det er derfor jeg, i alle de fora jeg sidder i, altid slår på tromme for, at specialisering er vigtigt, og at vejen til fortsat at sikre dette er at honorere specialerne og sikre gode efter- og videreuddannelsesmuligheder, siger Thomas Anderskov. ■

- Tiderne med skærmede ressourcer til SØIK er sandsynligvis forbi, når vi bliver en del af NSK. Men der er ingen tvivl om, at løndannelse fortsat vil være et vigtigt parameter i rekrutteringen og fastholdelsen af specialister inden for økonomisk kriminalitet, mener Thomas Anderskov, chefpolitiinspektør i SØIK indtil den 1. november i år.

Lasse Boje:

- Der skal være økonomi til at løfte kompetencerne

Politidirektør for NSK, Lasse Boje, har endnu ikke det endelige budget på plads for den nye nationale efterforskningsenhed, der går i drift fra årsskiftet. Men da NSK er sat i verden for at styrke efterforskningen og strafforfølgningen af den særlige komplekse kriminalitet, skal der være luft til at sikre den nødvendige efter- og videreuddannelse af specialisterne, siger han.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

- **Vi skal være specialister i NSK**, og vi skal også kunne fastholde vores specialister og kompetenceudvikle dem. Derfor er der naturligvis intet ønske om at forringe deres muligheder for efter- og videreuddannelse, når de bliver en del af NSK, siger Lasse Boje, der tiltrådte som politidirektør for National enhed for Særlig Kriminalitet, NSK, den 1. august.

Politidirektøren har endnu ikke det endelige budget på plads, ligesom der ikke er taget stilling til, om der skal afsættes særskilte uddannelsesmidler til medarbejdere, der beskæftiger sig med efterforskning af kompleks økonomisk kriminalitet.

- Men NSK er oprettet for at styrke efterforskningen og løfte efterforskningskompetencerne, både i NSK og på sigt i kredsene, så der skal være luft til, at der fortsat er god adgang til kurser og uddannelser for vores specialister. Det er helt nødvendigt for at matche kriminalitetsbilledet, siger Lasse Boje.

Et ledelsesmæssigt ansvar hvor prioriteterne lægges

I forhold til bekymringen hos SØIK's tillidsværk om, at der fremadrettet vil blive mindre fokus på efterforskning af den komplekse og ressourcetunge økonomiske kriminalitet, når SØIK nedlægges, siger Lasse Boje:

- Jeg mener ikke, at der er grund til at frygte, at efterforskningen af den organiserede kriminalitet kommer til at kannibalisere på efterforskningen af den økonomiske kriminalitet. Der er en bred erkendelse af, at den komplekse økonomiske kriminalitet undergraver det danske samfund, ligesom vi jo løbende modtager anmeldelser og indberetninger fra myndigheder og finansielle aktører. Det forpligter.

Lasse Boje tilføjer:

- Under alle omstændigheder er det et ledelsesmæssigt ansvar at prioritere ressourcerne i NSK, og trykket skal jo lægges i forhold til det kriminalitetsbillede, vi ser. ■

Det øverste ledelsehold er sat

I oktober faldt det på plads, hvem der skal bestride de øverste stillinger i NSK.

Chefpolitiinspektør er fra 1. oktober **Mikael Henrik Wern**. Han kommer fra en stilling som direktør for Frederiksborg Brand og Redning og har tidligere været ledende politiinspektør i Rigspolitiets Politimråde.

Per Fiig er ansat som chefanklager pr. 13. oktober. Han kommer fra en stilling som chefanklager hos SØIK.

Den 1. december tiltræder **Lasse Ring Christensen** som stabschef. Han er uddannet cand. scient.pol fra Københavns Universitet og kommer fra en stilling som underdirektør i Generaldirektørens stab i DR.

Brug for en kickstart?

Er din bil ikke helt samarbejdsvillig, kan vores Vejhjælp være løsningen...

Popermo
Vejhjælp!

Med Popermo Vejhjælp kan du få:

- Assistance døgnet rundt til f.eks. bugsering, starthjælp og punktering/hjulsift
- Hjælp i hele landet, uanset hvor i Danmark du er
- Nem kontakt med direkte opkald via Popermo appen

*Samme vilkår for
el-, diesel- og benzinbiler!*

Vil du købe Popermo Vejhjælp, skal du ringe til os på **66 12 94 48**.
Så hjælper vi med at få din bil i gang igen.

DØDENS HUS

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET
FOTO POLITIMUSEET

Kun yderst sjældent ændrer enkeltstående kriminalsager lovgivningen, **men noget sådant skete for 45 år siden**, hvor den danske adoptions- og ligsynslov revideredes markant. Bag de radikale lovændringer lå en af danmarkshistoriens nok værste vanrøgtssager.

Børn døde i Ole og Lise Brems store villa på Sneppevej i Klarup, en forstad til Ålborg.

Man havde set en barnekiste blive båret ud af huset i aftentimerne, sagde naboeerne.

Politiet satte i al hemmelighed parret under observation. Kort tid efter, i januar 1975, meldte Børneværnet ægteparret til politiet – og parret blev anholdt.

Ikke mange i offentligheden havde forestillet sig, at ordensmagts projektør pludselig skulle rettes mod dette ægtepar – og da slet ikke i forhold til mishandling af børn! For børn var ægteparrets hjertesag, og det gjaldt især de mest udsatte børn; nemlig handicappede, forældreløse, udenlandske børn, hvoraf de havde adopteret ikke færre end ni. Det var sådanne børn, de havde viet deres liv til at hjælpe, hvilket gentagne gange var blevet fremhævet i pressen og forsorgssystemet.

Acetone i øjnene og kogende vælling

Hvad var det så, der havde foruroliget Børneværnet så meget, at det havde anmeldt det højt respekterede ægtepar til politiet? Først og fremmest havde Børneværnets direktør haft et møde med en kvindelig overlæge i børnepsykiatri, der var en kollega til Ole Brems. Hun frygtede, at der foregik grusomme overgreb på hjemmets adoptivbørn. En totalt psykisk nedbrudt Ole Brems havde fortalt hende, at børnene fik hældt acetone i øjnene af Lise Brems, var blevet slået med en kødhammer og blev madet med kogende vælling, så de fik forbrændinger i munden. Ole Brems insinuerede i forlængelse heraf, at denne behandling måske kunne have kostet flere børn livet. Et særligt forhold underbyggede overlægens historie. I november 1974 var Brems-parrets seksårige adoptivdatter, Michaela, nemlig blevet indlagt på Ålborg Sygehus. Pigen var stærkt afkræftet. Hun vejede kun 10,7 kilo, og hendes tilstand var kritisk. Hertil havde Ole Brems i øvrigt fortalt, at han levede i stor frygt for sin kone, der angiveligt truede med at slå ham ihjel, hvis han forlod hende, hvilket han dog alligevel havde gjort, idet han havde fundet sammen med sin sekretær og var flyttet fra hjemmet.

Efter et mere end ti timers langt grundlovsforhør den 12. januar 1975 eksploderede sagen i medierne. Aalborg Stiftstidende kunne berette, at parret angiveligt skulle "have vanrøgtet og mishandlet fire af deres udenlandske adoptivbørn i så uhyggelig grad, at tre af børnene i løbet af to år er døde under mystiske omstændigheder, medens det fjerde barn har været på gravens rand". Herpå kunne avisen mere detaljeret fortælle om de døde børn.

Ofrene

Uffe Bjørn Brems var det første barn, der mistede livet – den 29. oktober 1972. Drengen stammede fra Thailand og blev tre år. Ifølge Ole Brems fik drengen en hjernesvulst og en form for sammenfald i ryggen. Lise Brems oplyste, at drengen i den sidste tid var blind på det ene øje, men de tilkaldte ingen hjælp, og drengen blev aldrig indlagt, selvom man må formode, at han har været i stærke smerter. Kirsten Malene Brems døde den 7. november 1973. Hun blev 10 år. Som dødsårsag angav Ole Brems malaria. Pigen skulle angiveligt været blevet ramt af et "malaria-tilfælde, efterfulgt af hysteriske anfald". I forbindelse med anfaldet havde Lise – ifølge Ole Brems – slået barnet. I de følgende timer var barnets tilstand forværret voldsomt, og Lise Brems havde ringet efter manden og fortalt, at pigen var døende. Da Ole Brems kom hjem, var Kirsten død.

Peder Mikael Brems – det tredje døde barn – afgik ved døden den 21. august 1974. Han blev ni år gammel. Peder var søn af en afrikansk far og en tysk mor. Peder var angiveligt død, efter at han havde kastet op, i hvilken forbindelse han havde fået noget i luftvejene. Om begivenheden fortalte Lise Brems under grundlovsforhøret: "Fra badeværelset hørte jeg et bump – og fandt ham liggende i køkkenet. Han havde taget en karaffel med hjemmebrygget hvidvin i køleskabet og praktisk talt tømt flasken. Efter 10-20 minutters tid mistede han bevidstheden. Peder døde kort efter.

Underskrev selv dødsattesterne

Eneste underskrift på børnenes dødsattester var Ole Brems, og af dødsattesterne fremgik det kun, at ingen mistænkelige forhold gjorde sig gældende. Ved

alle dødsfaldene havde ægteparret hurtigt skaffet sig af med ligene ved at få dem kremeret og begravet på de ukendtes plads på kirkegården. Ingen af børnene var på noget tidspunkt forbi sygehusvæsnen, og ingen myndigheder blev involveret.

Men drypvis kom i hvert fald en del af den grusomme sandhed for dagen: Dødsårsagen var vanrøgt og mishandling. Snart flød de landsdækkende dagblade over med historier om, hvad der var foregået bag hjemmets fire vægge: Ekstra Bladet kunne den 14. januar 1975 således berette om, "hvordan børnene var blevet bagbundet og lagt i et bryggers, hvis de havde tisset i sengen". Hertil kom, at Lise Brems, ifølge kilder, helt uhammet skulle have slået Peder og Uffe med forskellige genstande, hun lige havde ved hånden. Det nævntes i øvrigt også, at børnene blev givet stærk anti-psykotisk medicin, når de ikke kunne sove.

Myndighederne i søgelyset

Myndighederne kunne imidlertid næppe heller tåle at stå i sandhedens skærende lys. Først kom det hurtigt for en dag, at vanrøgten i det Bremske hjem havde været kendt længe. Allerede i slutningen af 1973 havde en lærer i området henvendt sig til børne- og ungdomsværnet, idet hun frygtede for børnenes liv. Hun havde et godt kendskab til de adopterede børn, da hun tidligere havde undervist tre af dem. Intet blev dog gjort. Dernæst kom det frem, at en mand fra området i 1974 havde kontaktet socialforvaltningens rådmand. Manden ønskede at gøre opmærksom på de verserende rygter om Brems-parrets børnemishandling. Men intet skete.

Adoption som det vilde vesten

Advarsler i forhold til Brems-parrets ageren havde det altså ikke skortet på. Men hvorfor havde myndighederne så ikke grebet ind tidligere? Forklaringen skal formentlig findes i tidens særlige adoptionsforhold og lægestandens misforståede kollegiale hensyn. Som beskrevet i bogen "Børneimporten" fra 2013 var den tidlige adoption af udenlandske børn præget af kaos. Før den udenlandske børneadoption blev påbegyndt i 1960'erne, havde danske

→ barnløse par adopteret indenlands, men det var blevet vanskeligere, idet flere enlige, unge, danske kvinder nu beholdt deres børn. Mange barnløse vendte derfor blikket mod det langt mindre regulerede udenlandske adoptionsmarked. Her blev de hjulpet af ildsjæle, der havde gjort adoptionen af udsatte, udenlandske børn til deres hjertesag. Det gjaldt blandt andre Tytte Botfeldt, der i en årække fungerede som primus motor for den udenlandske børneadoptionssag, idet hun var engageret i Plejehjemsforeningen og med til at starte foreningen Glemte Børn (det senere DanAdopt), ligesom hun var engageret i Terre des Hommes. Ole og Lise Brems indledte et tæt parløb med Tytte Botfeldt, idet hun hjalp dem med at finde egnede børn til adoption, sideløbende med at Ole Brems engagerede sig i Botfeldts adoptionssag og blev formand for Glemte Børn samt formand for Plejehjemsforeningen.

Farlige dobbeltroller

Ole Brems var altså både adoptionsfar og formand for flere formidlende adoptionsorganisationer. Højst uhenigtsmæssige dobbeltroller – men næppe hele forklaringen på, at myndighederne var henholdende, når det kom til vanrøgtklagerne mod ægteparret. Brems-parret havde jo adopteret ikke mindre end 10 børn, og det var tilmed børn, der ofte krævede særlig pleje, da en del af dem led af forskellige handicaps.

Et enkelt ægtepar kunne derfor umuligt passe så mange syge og sårbare børn, hvortil kom, at Lise Brems var storforbruger af forskellige former for beroligende opiumsbaseeret medicin, led af astma og var stærkt overvægtig. Dette til trods skrev Ole Brems' lægekoleger gang på gang uden tøven under på lægeerklæringer om, at Lise Brems var egnet til at adoptere. Lægerne erkendte senere, at der var tale om vennetjenester.

Alle myndighedsfejl til trods var de egentlige skyldige naturligvis Ole og Lise Brems. Hvad havde dog ført dem så vidt, at de kunne vanrøgte og mishandle sårbare, handicappede børn til døde? Ingen af de to hovedpersoner stammede selv fra udsatte hjem. Ole Brems havde i 1957 taget sin medicinske uddannelse

med udmærkelse, og senere gjorde han karriere inden for psykiatrien. I 1959 mødte han Lise, der uddannede sig til sygeplejerske og specialiserede sig også inden for psykiatrien. Efter nogle år stod det parret klart, at de ikke kunne få børn, og de engagerede sig derfor i adoptionssagen. På det mere personlige og familiære plan fremstod Lise Brems – der både var fysisk stærk og havde et meget opfarende temperament – som den dominerende, og Ole Brems lod sig angiveligt dominere.

Ole Brems – en kuet mand?

Særligt sidstnævnte forhold kom til at spille en afgørende rolle under den efterfølgende retssag. For her fremstillede Ole Brems gang på gang sig selv som den underkuede, der af frygt for fysisk straf havde gjort, hvad hans kone befalede. Han hævdede sågar, at han frygtede for sit eget liv.

Noget usammenhængende frem-

skabet. Det lykkedes aldrig at trænge til bunds i dødsårsagen, da liget straks blev kremeret. I 2013 fortalte et af de overlevende adoptivbørn, Iben, imidlertid til Politiken: "Peder blev kvalt i sit eget lort for at kalde en spade for en spade. Han sked i bukserne af skræk og blev fodret med sin egen lort, som blev skyllet ned med overgæret hjemmebrændt, som de hældte i ham. Og så døde han." Ole Brems skulle, ifølge Iben, have været til stede under drabet.

Fængselsdomme og lovændringer

Under den efterfølgende retssag lykkedes det aldrig endeligt at fastslå, hvad der var foregået i det Bremske hjem – i pressen omtalt som "dødens hus" – og hvordan børnene var kommet af dage. Ligene var væk, og de overlevende børn var traumatiserede og derfor svære at afhøre.

Ved Landsretten idømtes Ole og Lise Brems i august 1975 henholdsvis to

Fotos af de tre døde børn – Uffe, Kirsten og Peder – vist frem under retssagen.

stod Ole Brems ansvarsforflygtigende udtalelser dog. For var det ikke ham, der havde skrevet alle dødsattesterne på de døde børn? Og var det ikke ham, der som læge havde undladt at bringe børnene på sygehuset? Og var det ikke ham, der både havde udskrevet opium til Lise Brems og havde givet børnene farlig, anti-psykotisk medicin, når de havde svært ved at sove?

Endelig var der også de utroværdige omstændigheder omkring Peders død: At han angiveligt havde mistet livet efter at have tømt en flaske vin fra køle-

og fire års fængsel for mishandling, vanrøgt og vold. Året efter døde Lise Brems under uklare omstændigheder i sin celle. Ole Brems skiftede efter endt afsoning identitet og skabte sig en ny tilværelse. I 1976 fik Danmark en ny adoptionslov. Godkendelsen af adoptanter blev nu henlagt til særlige amtskommunale socialcentre, der refererede til et centralt adoptionsnævn. Hertil blev ligsynsloven af 1871 ændret, sådan at læger ikke længere kunne udskrive dødsattester over nærtstående personer. ■

NYT FRA POLITIFORBUNDET

ARKIVFOTO: PETER TIMO

Studiekredse:
**Tænk, hvis vi selv
satte retning!**

15.000 politifolk – hvor skal de hen du?

Poul Buus, studiekredsansvarlig

Studiekredsene har, som så meget andet, været coronaramte i det forgangne år. Derfor bliver emnet for 2021/2022-versionen af studiekredsene en gentagelse af det oprindeligt planlagte. Emnet er mere aktuelt end nogensinde.

- Alle andre – politikere, meningsdannere, chefer – er utroligt dygtige til at bruge politifolkenes tid og prioritere. Måske er det derfor, vi er Tordenskjolds soldater og altid slukker brande og kæmper internt om timer og ressourcer. Hvad hvis vi selv prioriterede og tegnede politiets danmarkskort, siger Poul Buus, forhandlingsudvalgsmedlem og ansvarlig for studiekredsene i Politiforbundet.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Poul Buus er for- eningsformand i Nordjylland og ansvarlig for at sammensætte Politi- forbundets studie-

kredsarbejde.

Han glæder sig over, at folk igen kan mødes i større forsamlinger og til studiekredse.

- Vi har brug for at mødes, og vi har brug for, at politifolk og ansatte i politiet mødes og diskuterer fagligt, og selv bidrager med viden og udvikling. Mere end nogensinde faktisk. Vi ved nemlig bedst, hvad der rører sig, og netop at samles på tværs af afdelinger og have tiden til at debattere, få kloge input og lære af hinanden, er så afgørende for at sætte vigtige aftryk på politiets arbejdsmiljø og fremtid. Alle andre står i kø for at gøre det, så vi skal virkelig selv holde fast i, at vores faglighed kommer med i spillet, siger han.

Har brug for faglig debat

Derfor satser han også på, at studiekredsarbejdet kan starte igen i hele landet hen ved udgangen af 2021/2022.

- Vi holder alt for sjældent politiets faglighed og arbejde ud i strakt arm og

Befolkningsvækst/politivækst

2011: 5.561.000 borgere og 11.100 politifolk = 1 polititjenestemand pr. ca. 501 borgere.

2020: Cirka 5.825.000 borgere og knap 11.200 politifolk = 1 polititjenestemand pr. ca. 520 borgere.
(Omregnet til 2011-tal med 501 borgere pr. 1 polititjenestemand burde der være ca. 11.625 politifolk i 2020).

2024: Befolkningsstallet estimeret af Danmarks statistik = 5.910.000 borgere i Danmark.
(Omregnet til 2011-tal med 501 borgere pr. 1 polititjenestemand, burde der være næsten 11.800 politifolk i 2024.)

Generelt har ambitionen i flere sammenlignelige lande, herunder **Norge**, været mindst 2 politifolk pr. 1.000 borgere.

Omregnet til danske forhold i 2024 vil det kræve 11.820 politifolk i Danmark. (I modsætning til Danmark medregner norsk politi ikke politielever og politifolk på orlov m.m., når de opgør styrketallet. Tallet vil derfor altid lyde væsentligt lavere end det sammenlignelige danske).

Til sammenligning arbejder vores naboland **Sverige** frem mod et tal, som ligger på omkring 24.000-25.000 politifolk til små 11.000.000 borgere i 2024. Det betyder rundt regnet 1 politiansat pr. 445 borgere. Omregnet til danske 2024-tal vil det give 13.280 danske politifolk!

Yderligere skal det påpeges, at 2011-tallet er fra FØR opskruet terrorindsats, øget grænsekontrol, massiv/næsten eksponentiel vækst i cybercrime-kriminaliteten og krav til indsats, voldsom vækst i indsats med psykisk syge og en lang række andre områder, som trækker mange ekstra politifolk end tidligere.

siger, hvad kan vi? Eller hvordan gør vi det bedst? Eller hvordan skal vi sammensætte det bedste politi? Vi overlader for ofte banen til andre, og det er derfor, vi har misforstået målstyring, detailregulering, at politiet ofte bliver skraldespand for samfundsproblemer, hvor andre dele af systemet har svigtet, og flytter, nogle gange hovedløst, rundt på politifolk efter mediasager og politiske dagsordener. Hvis politifolk selv skulle have handlet ud fra faglighed, så havde vi aldrig sponsoreret til højre og venstre, mens sager hober sig op, og vi havde heller aldrig sminket virkeligheden med designede "statistikker", fastslår Poul Buus.

- Det er svært at sige 2.000 politifolk imod, som kommer med et samlet budskab baseret på viden, oplevelser,

faglighed og realiteter. Det vil stille Politiforbundet så meget stærkere i forhold til at passe på medlemmerne og sætte de rigtige og stærke aftryk. Hvis ikke vi gør det, så bliver det overladt til konsulentfirmaer, seneste ledelsesteori og økonomiske trend, og så havner vi igen og igen i kaos, fortsætter han.

15.000 politifolk er det fornuftige

Af samme årsag er han meget tilfreds med studiekredsemnet for næste år, som skal få politifolk og andre ansatte i politiet til at sætte fokus på brugen af politiets timer, fordelingen mellem afdelinger og fremtidens ønsker.

- Som det er nu, kan vi let bruge 50.000 politifolk og ikke nå det hele. Men realistisk og helt fornuftigt burde vi lande på 15.000 politifolk om 10-12

år. Det handler sådan set om at bruge dem rigtigt, fordele dem rigtigt, placere dem rigtigt, udvikle dem rigtigt, give dem den faglighed og uddannelse, som er nødvendig, og skabe en god hverdag, hvor arbejdsliv, psyke og privatliv kan hænge sammen, siger Poul Buus.

Flere borgere og mere afspadsring

Ifølge foreningsformanden viser alene befolkningsudviklingen og de massivt mange timer, politiet skubber foran sig (se også faktaboks), at der er behov for langt flere politifolk – men også at der sideløbende er et stort behov for, at politiet selv skal kunne prioritere, politiets ledere selv skal kunne lede, og at viden frem for politiske dagsordener skal styre politiets arbejde.

- Den fortælling har vi aldrig lavet samlet. Vi har aldrig sat os ned i hele landet og spurgt, hvordan gør vi det bedst? Vi er tværtimod viklet ind i en hverdag, hvor vi kæmper om ressourcerne på tværs af afdelinger, og hvor kredsene også kæmper internt med allokeringsmodeller og statistik. Vi skal ud af det og selv sætte aftrykket, for det er dårlig ånd og manglende overblik. Beredskab, efterforskning og andre dele er et fællesskab og vitale dele af fundamentet, og når en enhed er i akut underskud, så rammer det alle andre og bliver en ond cirkel, fortæller Poul Buus.

Fælles forståelse og sammenhængskraft

Han henviser til, at udfordringen med at opsuge og uddanne nye politifolk på en god måde også løses bedst i fælles forståelse og med blik for helheden.

- Vi har sagt, at netto 300 ekstra politifolk om året kan vi uddanne, så det sker forsvarligt, professionelt og med blik for det øvrige arbejde. Det er hele landet, som skal bære og løse den opgave som en enhed. Og hvordan gør vi det bedst? Hvordan får vi alle med? Og hvilke kompetencer skal vi have, hvilken uddannelse? Hvordan skal vi være i takt med tiden og undgå, at politiet knækker i knytnævepoliti og andre faggrupper? Der er nok at tage fat på, siger Poul Buus. ■

Studiekredse:

Mistilliden fra 2020 er ikke en død sild

Debatten om mistillidssamfundet, hvor **SoMe-følelser, breaking news og spin har kuppet kommunikationen** er et af de vigtigste studiekredsemner nogensinde.

Men som det meste andet blev det efterfølgende fejlet ind under corona-gulvtæppet.

- Det er dog ikke blevet mindre aktuelt eller mindre vigtigt siden. Vi har brug for at holde mistilliden ud i strakt arm. Derfor tager vi også emnet med i 2021/2022, siger Poul Buus.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Fortjener politiet mistilliden? Og kan man overhovedet drive politi i en verden, hvor næsten al kommunikation handler om følel-

ser, krisehåndtering, profilering og shitstorme?

Hvordan smitter det af på politiet?

Hvordan påvirker det politiets arbejdsmiljø, kultur og interne trivsel?

Hvad betyder det, at al debat finder sted i flygtige lyskegler af breaking news eller folkestorme på sociale medier? Særligt når politikerne leger med, og justitsområdet er en central slagmark i kampen om at trække stemmer hen over midten, tilsat den måske

mest top- og spinstyrede regering i moderne tid?

Hvordan bygger politiet bro over den virkelighedskløft, som indimellem tegner sig mellem øverste ledelse og de ansatte?

Sådan lød studiekredsemnet og oplægget for 2020.

Endnu mere relevant nu

Det var før samfundet og verden omkring os slog en corona-kolbøtte, og siden blev de fleste studiekredse aflyst eller skåret ned til forsamlings-restruktions-sokkeholderne.

Og det ærgrer formanden for Politiforbundets studiekredsudvalg, Poul Buus.

- Jeg synes faktisk, det er en helt vildt

vigtig debat og et enormt vigtigt emne. Det er absolut ikke blevet mindre relevant af coronakrise og metoo-mediestormen. Enkeltsager og personhistorier påvirker os bare mere end nogensinde og kan resultere i indgreb, dokumentationskrav og lovgivning, hvor man førhen lige trak vejret dybt og tænkte på faglighed. Alle har taget patent på tryghed, og det påvirker os. Se bare på regeringskravet om 20 politisk placerede nærpolitistationer. Det flugter rigtig skidt med mange af politikredsenes indsats og er ret pseudo i forhold til reel tryghed, men det er bare sådan politik og debat drives i dag, fastslår han.

Brug for bredest mulige input

Derfor har studiekredsudvalget også besluttet, at emnet fortsat skal være obligatorisk i 2021/2022.

- Vi har nogle få foreninger, som rent faktisk nåede at afvikle studiekredsene inden coronakrisen. De skal behandle det nye, og mindst lige så vigtige, emne om politiets fremtidige danmarkskort. Men de foreninger, som ikke nåede det, skal stadig tage mistillidenssnakken op, og helst faktisk behandle det nye emne samtidig, for vi har så meget brug for bredest mulige input fra flest mulige medlemmer, siger Poul Buus. ■

Der er mange gevinster ved at indføre motion i arbejdstiden. Det øger produktiviteten, sænker sygefravær og skaber velvære og trivsel. Derfor arbejder forbundsformand Heino Kegel (tv) og næstformand Michael Bergmann Møller for, at alle ansatte i politiet får mulighed for én times motion én gang om ugen – vel at mærke i arbejdstiden.

Konkurrence: Vind en løbetrøje

Vær med i konkurrencen om en flot løbetrøje (se billedet) fra Politiforbundet. For at deltage i konkurrencen skal du svare på følgende spørgsmål:

Hvad betyder 1=2?

Send dit svar til
blad@politiforbundet.dk

Skriv dit navn, adresse og størrelsen på din eventuelle t-shirt. Der trækkes lod mellem de rigtige svar. Konkurrencen løber indtil den 1. december 2021. Vinderen får direkte besked.

VIDSTE DU, AT...

Tjenestemændenes Låneforening har nedsat renten pr. 1. oktober til 4,9 procent, og at Tjenestemændenes Låneforening nu er omfattet af "Lov om forbrugslån". Sidstnævnte betyder, at låneforeningen er blevet pålagt at sikre en såkaldt "rådighedsberegning" af låneansørgernes udgifter, og derfor vil man fremadrettet blive afkrævet dokumentation som for eksempel en betalingserviceoversigt eller et kontoudskrift sammen med den seneste lønseddel og årsopgørelse, når man ansøger om et lån. Grønland og Færøerne er ikke omfattet af den ny lovgivning på området.

**Tjenestemændenes
Låneforening** har nedsat
renten pr. 1. oktober til

Disciplinærsager – sådan er du stillet

Disciplinærsager kan være tjenstlige eller strafbare forhold, sket i og uden for tjeneste, der er blevet anmeldt mod polititjenestemænd. Når DUP eller domstolene har talt, kan Rigspolitiet vælge at indlede en personalesag, der kan ende med en disciplinær sanktion, som kan være alt fra en irettesættelse til indstilling til afsked. **Men hvordan er du stillet, hvis du kommer i berøring med det disciplinære sanktionssystem?** Det har vi spurgt Politiforbundets ekspert inden for klage- og disciplinærsager, Jan Hempel, om.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
OG NICOLAI SCHARLING

SVAR UDBEDES !

Hvordan arbejder Politiforbundet med disciplinærsager?

- Hvis en kollega løber ind i en adfærdsklagesag efter Retsplejelovens kapitel 93b eller en anmeldelse om et strafbart forhold efter Retsplejelovens kapitel 93c, yder Politiforbundet juridisk bistand, såfremt det vurderes, at klagen/anmeldelsen er begrundet i en tjenstlig handling, direkte eller indirekte i medfør af stillingen.

Hvordan foregår det helt konkret?

- Som oftest modtager Politiforbundet en anmodning om juridisk bistand fra en tillidsrepræsentant i en af politiforeningerne. Hvis anmodningen godkendes, tilknyttes den advokat, kollegaen har valgt, og advokaten vil oftest anmode Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP) om at blive offentlig beskikket. Uanset udfaldet af sagen kommer kollegaen, som medlem af Politiforbundet, ikke til at betale sagens omkostninger. Det gør enten det offentlige eller Politiforbundet.

Hvor kommer politifolk som oftest i berøring med det disciplinære sanktionssystem?

- Det er typisk sager, hvor der skal udøves politimyndighed, det vil sige anvendelse af magt og ved konfrontationer med borgerne, men det er meget bredt.

Hvad sker der, hvis DUP for eksempel udtaler kritik i en adfærdsklagesag?

- Det udløser oftest en disciplinær sanktion, der kan være en tjenstlig samtale, en advarsel, en irettesættelse, en bøde, overførelse til andet arbejde eller andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradering eller afsked.

Langt de fleste sager afgøres med en advarsel, en irettesættelse eller en mindre bøde. Det er heldigvis sjældent, at disciplinærsager fører til afsked. Det er oftest straffelovssager som for eksempel tyveri eller spiritus- og promillekørsel.

Hvad sker der, hvis der er tale om en anmeldelse af et strafbart forhold?

- Når sagen er færdigefterforsket i DUP, sender DUP en indstilling til Statsadvokaten, der afgør, hvorvidt der skal rejses tiltale eller ej. Såfremt der rejses tiltale, fortsætter den juridiske bistand fra Politiforbundet efter de gældende regler. Når sagen er slut, uanset udfaldet, vurderer Rigspolitiet, hvorvidt der skal indledes en disciplinærsag efterfølgende. Selvom Statsadvokaten ikke rejser tiltale, eller tiltalte bliver frifundet, kan Rigspolitiet alligevel vælge at indlede en disciplinærsag.

Hvorfor forholder det sig sådan?

- Det skyldes det såkaldte decorumkrav i Tjenestemandlovens § 10, som siger, at tjenestemanden samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Det er Rigspolitiet, som har afgørelseskompetencen i alle disciplinærsager angående polititjenestemænd på prøve, polititjenestemænd og politiets tjenestemandsansatte administrative personale. Når Rigspolitiet har afgjort en adfærdsklagesag eller straffesag med en disciplinær sanktion, sendes afgørelsen i høring hos kollegaen og Politiforbundet.

Kan man påklage afgørelsen?

- Ja. I samråd med kollegaen og vedkommendes tillidsrepræsentant beslutter vi, hvorvidt der er bemærkninger til afgørelsen. Nogle gange accepterer kollegaen afgørelsen, og andre gange er kollegaen og/eller Politiforbundet uenige i afgørelsen, som i visse tilfælde også kan være principiel. Der er en 14-dages høringsfrist. Hvis Rigspolitiet for eksempel fastholder sin afgørelse, kan denne påklages til Justitsministeriet. Der er dog ikke opsættende virkning.

Oprettede disciplinærsager fra 2015-2019:

Årstal	2015	2016	2017	2018	2019
	83	109	73	123	93

KILDE: RIGSPOLITIET

Afgørelse i disciplinærsager fra 2015-2019

- fordelt på sanktioner:

Årstal	2015	2016	2017	2018	2019
Afsked	9	11	6	8	8
Degradering	0	0	0	0	1
Forflyttelse	0	0	0	0	0
Bøde	19	15	25	11	17
Irettesættelse	18	12	28	12	28
Advarsel	10	20	11	10	15
Ingen sanktion	23	21	27	21	30
I alt afgjort	79	79	97	62	99

KILDE: RIGSPOLITIET

Kan der være afledte konsekvenser af en disciplinær sanktion?

- Ja. Ifølge § 19 i "Revideret aftale om klassificering af stillinger for polititjenestemænd" skal ansættelsesmyndigheden forud for en lønoprykning foretage en konkret individuel vurdering af polititjenestemanden. Hvis det vurderes, at polititjenestemanden ikke opfylder de fastsatte krav, skal der iværksættes en udviklingsplan med henblik på at kvalificere polititjenestemanden til opfyldelse af kravene. Udviklingsplanen iværksættes en for et år, hvorefter der sker fornyet vurdering. Det betyder i praksis, at en disciplinær sanktion på baggrund af en adfærdsklagesag eller straffesag kan betyde, at en lønoprykning udskydes i minimum et år.

Er der nogle tilfælde, hvor Politiforbundet ikke yder juridisk bistand, selvom hændelsen er sket i tjenesten?

- Politiforbundet vil normalt ikke yde juridisk bistand i sager vedrørende vold og uorden eller i sager om registermisbrug eller berigelse for egen vindings skyld. Vi yder heller ikke bistand, hvis man har kørt spiritus- eller narkokørsel eller i færdsels-sager, der ikke er forbundet med uheld. ■

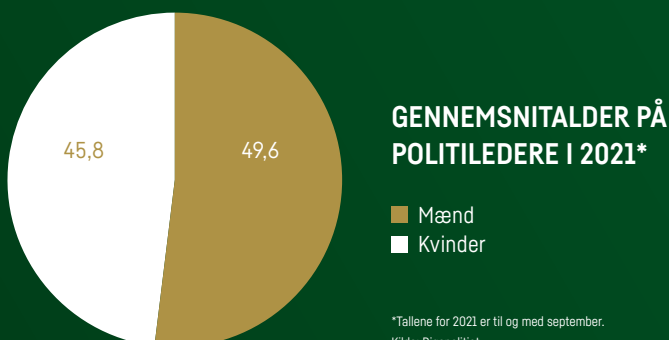
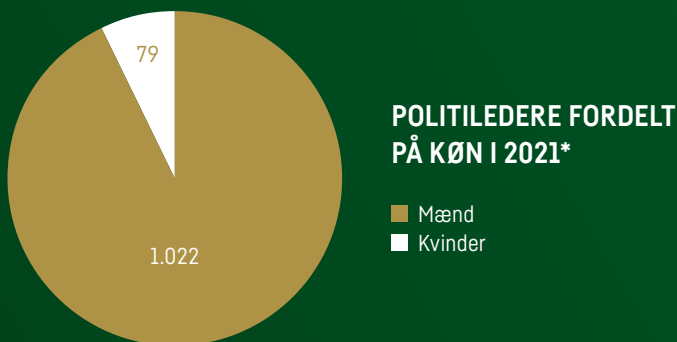
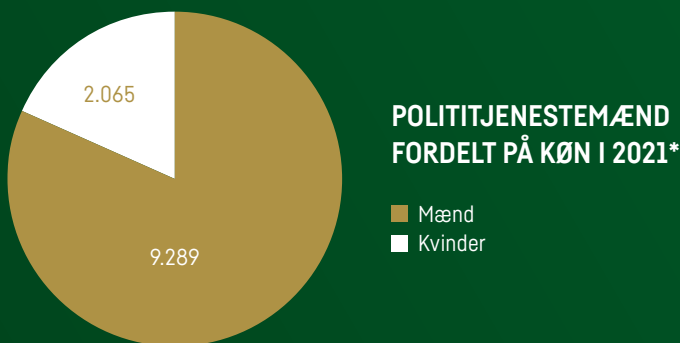
Formandskab glade for at mødes med mindre medlemsgrupper

- **Det kan godt være**, de ikke er så mange eller er vant til at råbe højt, men de er medlemmer af Politiforbundet på lige fod med alle andre. Derfor er det også vigtigt at mødes med dem og høre, hvad der optager dem, og hvilke udfordringer de bokser med i hverdagen, siger forbundsformand Heino Kegel om en række planlagte møder med de mindre medlemsgrupper i Politiforbundet.

Sammen med næstformand Michael Bergmann Møller har de allerede mødtes med de administrative kontortjenestemænd, og næste gang bliver det 112-operatørerne, ATK'erne og Domstolenes Tjenestemandsförening.

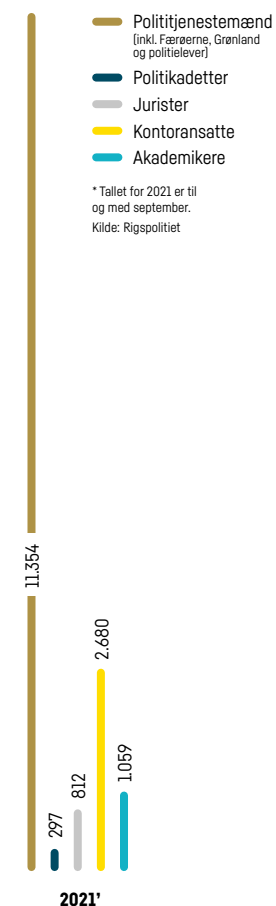
- Vi vil gerne høre mere om, hvad der ligger højt på deres dagsorden. Måske er der noget, vi kan løfte videre op til Rigs politiet, eller noget vi kan løse for dem her og nu, siger næstformand Michael Bergmann Møller, der ser frem til en god og konstruktiv dialog.

POLITIET I TAL

*Tallene for 2021 er til og med september.
Kilde: Rigs politiet

MEDARBEJDERE I DANSK POLITI

FIK DU LÆST:

Udflytning af politifolk: Det kan gøres bedre og klogere!

- **Vi risikerer** at stå med en politifaglig katastrofe, hvis den planlagte slankning af Rigspolitiet gennemføres helt på bekostning af politifaglighed. Vi er også bekymret for den fremtidige placering af politifolk og muligheden for at anvende deres unikke kompetencer. Vi har derfor aftalt med Rigspolitiet, at der bliver en proces for de udflyttede politifolk, der føler sig fejlplaceret.

Sådan udtalte forbundsformand Heino Kegel sig i slutningen af september.

Udmeldingen kom efter et medlemsmøde i Rigspolitiet, hvor såvel Heino Kegel og Politiforbundets næstformand, Michael Bergmann Møller, deltog. På mødet gav politifolkene udtryk for deres store frustrationer omkring fremtiden, og særligt tabet af unik viden og politifaglighed, når 125 politifolk til årsskiftet bliver sendt ud i politikredsene.

- Fordelingen af de 125 politifolk er ikke gennemtænkt i forhold til hverken faglighed, de ansatte eller fremtidens politiarbejde. Der er igennem mange år opbygget specialviden og særlige kompetencer, som vi risikerer at miste i dansk politi. Jeg har svært ved at forstå, at en reform, som fra politisk hold er et ønske om at styrke politiindsatsen, faktisk risikerer at skade politi og borgere og gavne kriminelle. Politikernes rigide krav til tal og deres reformiver har stillet Rigspolitiet i en svær situation, sagde næstformand Michael Bergmann Møller.

Læs hele kommentaren fra formandskabet på [politiforbundet.dk](#) ■

Det sker
hos naboerne

Sverige: Politistuderende blev diskrimineret til sikkerhedssamtale

En kvindelig politistuderende i Sverige fik inddraget sin sikkerhedsgodkendelse og afbrudt sin uddannelse på et diskriminerende grundlag. Det var holdningen hos det svenske politiforbund, Polisförbundet, der derfor klagede på vegne af kvinden til det svenske rigspolitis personaleansvarsnævn – og fik ret.

Baggrunden for klagen var, at den politistuderende var blevet indkaldt til en ekstra sikkerhedssamtale kort før sin eksamen, hvor sikkerhedsafdelingen spurgte ind til hendes fritid, hendes påklædning med videre. Hun blev også bedt om

ikke at gå i byen, at overveje sin påklædning samt at holde sig fra alkohol.

Efter samtalen besluttede sikkerhedsafdelingen at inddrage den politistuderendes sikkerhedsgodkendelse, ligesom hun fik afbrudt sin uddannelse.

- Vores opfattelse er, at hun er blevet stigmatiseret og diskrimineret på baggrund af sit køn. De her spørgsmål ville en mandlig studerende sandsynligvis aldrig have fået, siger Jonas Wiberg, der er jurist i Polisförbundet.

Sagen er da også endt med, at kvinden har fået sin sikkerhedsgodkendelse tilbage og kan læse videre – nu på en særskilt uddannelsesplan, så hun kan nå at indhente det forsømte. ■

- Nemt at være bagklog

Sigve Bolstad, leder af det norske politiforbund – Politiets Fellesforbund – har reageret kraftig på den kritik, som politiet har været udsat for efter, at en mand, bevæbnet med bue, pil og kniv, dræbte og sårede flere personer i Kongsberg den 13. oktober.

Gerningsmanden slap væk fra den første patrulje på stedet, og det tog omkring en halv time, inden politiet pågreb ham. Det har udløst hård kritik af politiets indsats.

- Hændelsen er en frygtelig tragedie, og det er vigtigt, at vi lærer af eventuelle fejl, som evalueringen viser, men jeg er hundrede procent sikker på, at politiet har gjort sit ypperste for at løse opgaven, siger Sigve Bolstad til pf.no. Han mener, at det er nemt at være bagklog:

- Der er få, der anerkender, hvilken krævende og svær situation, politifolkene har befundet sig i. Politijobbet er risikofyldt, og vi er trænet til skarpe situationer, men alligevel er der mange forskellige faktorer, der spiller ind i forskellige situationer, fastslår han. ■

Politiet måler trivslen igen til januar

Alle medarbejdere i dansk politi får til januar tilsendt en invitation til at deltage i trivselsmåling. Det er såvel arbejdsgiver som faglige organisationer, der står bag målingen.

- Det her er et brugbart redskab for os alle til at skabe bedre trivsel og et sundere arbejdsmiljø. Derfor er det meget vigtigt, at flest mulige tager sig tiden til at svare, fastslår Politiforbundets ansvarlige på området, Henrik Skriver Jensen.

TEKST NICOLAI SCHARLING

25

spørgsmål og muligheden for at komme med kommentarer. Sådan så trivselsmålingen i dansk politi ud i 2019, og

sådan kommer den til at se ud igen, når alle ansatte inviteres til at deltage i en ny måling til januar. Alle besvarelser er anonyme. I seneste trivselsmåling, også kaldet arbejdspladsvurdering, APV, svarede 12.660 af de 15.016 invite-rede i anklagemyndighed og politi. Det er en svarprocent på omkring 84.

- Det er en flot svarprocent, men jeg håber, at den bliver endnu højere denne gang. Det her er virkelig et vigtigt værktøj til at sikre bedre trivsel og løse problemer fremadrettet. Det handler ikke bare om den enkelte, men også om kollegernes trivsel og en velfungerende arbejdsplads, siger Henrik Skriver Jensen, der er medlem af den politiske ledelse i Politiforbundets Forhandlingsudvalg, og ansvarlig for det personale-politiske område.

Han glæder sig over, at undersøgelsen bliver genkendelig i forhold til seneste gang, og at der igen vil være mulighed for at komme med kommentarer ud over besvarelserne af 25 spørgsmål.

- Kommentarfeltet er noget,

som Politiforbundet har krævet og fået indført i undersøgelsen. Det giver mulighed for at få italesat problemer og udfordringer, som det måske er svært at gøre ved at besvare et skema. Det giver ekstra viden og indsigt, siger Henrik Skriver Jensen.

- Derfor er det også vigtigt, at samme kommentarer kan bruges konstruktivt og som løftestang til at hjælpe. Dermed også sagt, at det helst ikke skal være en skraldespand eller genstand for personangreb. Vi har simpelthen et fantastisk og forpligtende redskab her, som vi skal kunne gøre brug af, siger han

Det mest præcise øjebliksbillede

Erfaringerne fra seneste undersøgelse viste, at kommentarfeltet nogle steder var brugt til udfald mod navngivne ledere eller kolleger. Indimellem fordi der var tale om en personlig konflikt, som var løbet af sporet.

- Det er naturligvis ikke en viden, vi ønsker skal spredes bredt. Derfor sørger vi først for, at kommentarerne bliver gennemgået af den lokale foreningsrepræsentant og formanden i samarbejdsudvalget. Så personangreb og sladder ikke deles til en større skare. Det er ikke censur, men beskyttelse af ansatte. Men ellers vil vi bruge og arbejde med kommentarfelterne som tidligere, siger Henrik Skriver Jensen.

Det er vigtigt for ham at påpege, at besvarelserne er anonyme, og at an-

satte ikke skal frygte for at svare ærligt eller for konsekvenser.

- Der er selvfølgelig mulighed for at sige, at man gerne vil kontaktes for at uddybe. Men det vælger den enkelte selv. Effekten og succesen af en trivselsmåling er faktisk at få tegnet det mest præcise og tidssvarende øjebliksbillede af tilstanden, så man kan arbejde målrettet på at gøre det endnu bedre og lære. Man skal også huske på, at vi faktisk er forpligtede til at gøre noget ved de arbejdsmiljømæssige problemer, som fremgår af undersøgelsen, samt at følge op og evaluere, påpeger Henrik Skriver Jensen.

Arbejdsliv kontra privatliv

Henrik Skriver Jensen bruger blandt andet eksemplet fra seneste måling, hvor ubalancen mellem arbejdsliv og privatliv blev synlig.

Det fremgik, at det haltede gevaldigt med at skabe balance mellem arbejdsliv og privatliv, og at mængden af arbejdsopgaver ikke stemmer overens med arbejdstiden.

- Det har vi arbejdet målrettet med siden gennem forpligtende indsatser for at gøre det bedre, siger han. ■

Politiets seneste trivselsmåling 2019

Antal inviterede: 15.016

Antal besvarelser: 12.660

Svarprocent: 84,7

Henrik Skriver Jensen

SOCIALE MEDIER

PolitiForbundet

- Få vej til møde med arbejdsgruppen. Det er ikke til at tage fejl af, hvad vi mener om mødet i arbejdssteden. Du giver én time og får to igen. Det er sund fornuft, giver travlt, selvstændigt og stærkt arbejdsplads. Lyder det fra formand **Heino Kegel** og næstformand **Michael Bergmann** Møller.

Heino Kegel @HeinoKegel · 29. sep.

Vi rækker et stak med en politifaglig katastrofe. Hvis den planlagte styrkelse af Rigspolitiet gennemføres helt på bekostning af politifaglige forbeholdene af de 125 politihuk er ikke gennemført. Faglighed eller fremtidens politiarbejde.

politiForbundet.dk
Udflytning af politifolk. Det kan gøre bedre og kloge! De sidste strøg for udflytning af 125 politihuk fra Rigspolitiet er ved at være klar. Det er et krav fra regeringen om at styrke Rigspolitiet, hvor ...

Nordjyllands Politi

DEN LILLE GUMBAS

Landsbetjent Peter på Løse har fået sin nye lille politihund – og han hedder Gumbas.

Kig Gumbas dybt i øjnene og tag med på en rejse ind i dit sind. Heeelt ind i sindet... Se mere

PolitiForbundet

Politi er ikke fordomsfuldt i mødetiden kom debatten om, hvorvidt politiet er fordomsfuldt og forfølsbehandlere og i møde. Debatten blev skudt i gang af et stort forklaringsprojekt, som har ansvaret 1,7 millioner sigtelse siden 1998. Sådan er projektet snublet tilbage, da det viste sig, at forskerne havde begået fejl i behandlingen af deres datamateriale og forvasket sigtelse og tilfælde.

Med andre ord er deres konklusioner ikke længere brugbare. Konklusioner, der... Se mere

Københavns Politi

DRENGE FRA NORDVEST OG FREDERIKSBERG KAN NU KALDE SIG JUNIORSETENTE

Vi har igennem de seneste måneder uddannet flere hold af juniorbetjente fra forskellige bydele – og denne gang er turen kommet til Nordvest og Frederiksberg.

I sidste uge var drengene afsted på bootcamp, hvor de var igennem forskellige politievelser. De fik prøvet grænser af og lært sig selv – og politiet – bedre at kende... Se mere

PolitiForbundet

PolitiForbundets formandskab mødtes i dag med justitsminister **Nick Mikkelsen**.

Det var en lydhør og positiv justitsminister, der blandedt andet fit fortæller, hvorfor PolitiForbundet aflytter, at politiets basissuddannelse forbedres og forlænges, samt at der skal sættes turbo på efter- og videreuddannelse af politibetjente.

- Det er helt afgørende, for vi løber fart i forhold til samfundet omkring os dag for dag, og vi slæber samtidig rundt på et stadig større kompetencetab, fordi... Se mere

Midt- og Vestjyllands Politi

FEST, LÆNGDESPRING OG RØD SNØR I STRUER

I dag er første åbningsdag på nærpollistationen i Struer. Fredag mornede vi åbningen med åbent hus og storeklip. Aftensminister **Nick Mikkelsen** indviede officielt den nye nærpollistation og mange lagde vejen forbi til en snak med byens nye beboere og vores frivillige kolleger eller for at prøve en af motorcyklerne.

Væggen på det ene kontor blev smukt dekoreret med tegninger fra alle de børn, der var forbi, og flere fik også teste... Se mere

Heino Kegel @HeinoKegel · 17. okt.

Vi er hykro psykiskere eller egojagerer. Politifolk er uddannet til at håndtere den her slags mennesker, når vi tæler tvang, magt og lediggælder. Men det er slyngtombhandling, når politiet kommer, er det, fordi at andre har spillet fælt.

0:08
Udviklingshæmmede Frederik er titlæt for vold mod politiet. Skal vi og... Denne mand psykisk sårene stige, mere lagere og eksperter efterlyser politik tværbør.

Kom i kontakt med dit forbund

Politiforbundet

Gl. Kongevej 60
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Forbundsformand:

Heino Kegel
Mobil: 61155525

Næstformand:

Michael Bergmann Møller
Mobil: 24 63 97 10

Formand for Københavns

Politiforening:
Ole Sønder
Mobil: 20 96 27 79

Formand for Nordjyllands

Politiforening:
Poul Buus
Mobil: 21 46 15 58

Formand for Østjyllands

Politiforening:
Anita Frank
Mobil: 23 95 68 01

Formand for Midt- og

Vestjyllands Politiforening:
Henrik Skriver Jensen
Mobil: 51 79 17 81

Formand for Sydøstjyllands

Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for

Syd- og Sønderjyllands
Politiforening:
Ole Stenshøj
Mobil: 27 79 99 58

Formand for Fyns

Politiforening:
Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands

Politiforening:
Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og

Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Vestegnens

Politiforening:
Lars Wolsgaard
Mobil: 51288418

Formand for Sydsjællands

og Lolland-Falsters
Politiforening:
Anders Koefoed
Mobil: 20786068

Formand for Bornholms

Politiforening:
Nicolai Bebe Jensen
Mobil: 29 37 14 48

Formand for

Rigspolitiforeningen:
René Reimann Jensen
Mobil: 40 23 41 35

Formand for

Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 30 62 91 75

Formand for Domstolenes

Tjenestemandsforening:
Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands

Politiforening:
Bjørn Bjerregaard
Mobil: 00299 56 72 07

Formand for Færøernes

Politiforening:
Absalon Áargarð
Mobil: 00298 28 48 82

Boligøkonomi bliver nemmere, når du ejer din bank

Som medlem af Politiforbundet er du medejer af Lån & Spar og får særlige fordele. Danmarks højeste rente på din lønkonto er en af dem. Du får også en økonomisk helhedsrådgivning af din personlige bankrådgiver, der har sat sig ind i arbejds- og lønvilkår for medlemmer af Politiforbundet.

Det sidste er vigtigt, når det gælder din bolig. Uanset om du skal købe, sælge eller leje, kan du regne med kvalificeret rådgivning fra en, der kender din økonomi. Køb af villa, lejlighed eller andelsbolig er nok den største økonomiske beslutning, du kommer til at træffe, så hvorfor ikke udnytte alle dine fordele?

Skal du handle bolig?

Ring **3378 1966**,
book på **lsb.dk/politi**
– eller skriv til:
politi@lsb.dk

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2021

Pa. Karin Mølsmark Olsen,
Københavns Politi

Pa. Per Fauherholm,
Midt- og Vestsjællands Politi

1. DECEMBER 2021

Reserve-pb. Bent Møller,
Grønlands Politi

25 ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. DECEMBER 2021

Pa. Rikke Thestrup,
Københavns Vestegns Politi

25 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2021

Vpi. Rasmus Agerskov Schultz,
Københavns Politi

Pa. Klaus Astrup Nielsen,
Rigspolitiet

Pa. Rene Frydensberg Ludvig,
Østjyllands Politi

22. NOVEMBER 2021

Pa. Morten Frithiof Kure,
Nordsjællands Politi

1. DECEMBER 2021

Pa. Thomas Rettrup Lund,
Fyns Politi

Pa. Jan Park-Thomsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

14. DECEMBER 2021

Pa. Jacob Petersen,
Nordsjællands Politi

40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2021

Pa. Jørgen Gorm Poulsen,
Bornholms Politi

Pa. Knud Erik Nielsen,
Fyns Politi

Ka. Lars Thomsen, Fyns Politi

Kons. Niels Lyngholm,
Grønlands Politi

Ka. Christian Stæhr Madsen,
Københavns Politi

Kons. Jan-Erik Lyhne Petersen,
Københavns Politi

Pa. Kim Refshammer,
Københavns Politi

Kons. Svend-Erik Pedersen,
Københavns Politi

Pa. Søren Birkholm Boesen,
Københavns Politi

Pa. Jørgen Astradsson Jensen,
Københavns Vestegns Politi

Spec.kons. Jørn Schmidt
Hansen, Midt- og Vestjyllands
Politi

Pa. Kjeld Raundahl Koldsø,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Anders Eggert Henningsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Dorte Hvid Hansen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Kons. Claus Bjerre Nielsen,
Nordjyllands Politi

Pa. Tom Schultz,
Nordjyllands Politi

Pa. Berit Lykke Due,
Nordsjællands Politi

Pa. Gerda Mølgaard,
Nordsjællands Politi

Pa. Rolf Lindstøl Larsen,
Nordsjællands Politi

Ka. Bjørn Bæk Nielsen,
Rigspolitiet

Pa. Hanne Anette Bergstrøm,
Rigspolitiet

Spec.kons. Henrik Kildsgaard
Jensen, Rigspolitiet

Spec.kons. Kim Lindholt,
Rigspolitiet

Ka. Lars Brun Ballegaard,
Rigspolitiet

Spec.kons. Michael Tolstoj
Balvits, Rigspolitiet

Kons. Peer Withagen Købke,
Rigspolitiet

Spec.kons. Peter Ebdrup,
Rigspolitiet

Pa. Flemming Andresen
Gjelstrup, Syd- og
Sønderjyllands Politi

Pa. Hans Christiansen Lenger,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Ka. Hans Jensen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Johannes Nielsen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Ka. Torben Dein Petersen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Kons. Dennis Svendsen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Niels Falster, Sydsjællands
og Lolland-Falsters Politi

Pa. Per Suhr Olsen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Jan Reiner Frederiksen,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Jens Juul Søgaard,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Kurt Hougård Pedersen,
Sydøstjyllands Politi

Ka. Lars Baastrand Jensen,
Sydøstjyllands Politi

Kons. Lars Frische Jensen,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Peder Ivan Lerche Møller,
Østjyllands Politi

Pa. Per Rasmussen,
Østjyllands Politi

Pa. Torben Kjær Nielsen,
Østjyllands Politi

8. NOVEMBER 2021

Ktfm./T. Hanne Rasmussen,
Østjyllands Politi

15. NOVEMBER 2021

Ktfm./T. Lise Nielsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

1. DECEMBER 2021

Kons. Steen Bak,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ktfm./T. Inger Gade,
Nordjyllands Politi

Ktfm./T. Paul Larsen,
Rigspolitiet

Kons. Jørgen Krogsgaard
Jørgensen, Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politi

40 ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2021

Pa. Søren Dalberg-Pedersen,
Bornholms Politi

Pa. Jørn Ingemann Andersen,
Københavns Politi

Pa. Morten Ringø,
Københavns Politi

Pa. Flemming Krog-Meyer,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Leo Bent Thelin,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Henrik Michael Christensen,
Nordsjællands Politi

Ka. Karsten Jørgensen,
Nordsjællands Politi

Pa. Paw Mangelsen, Rigspolitiet

Pa. Peter Morten Steffensen,
Rigspolitiet

Spec.kons. Peter Månsson,
Rigspolitiet

Pa. Jan Erik Fuglsang Sørensen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Lars Kingo Hansen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Hans Kristian Hoffmann,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Peter Grove Munk,
Østjyllands Politi

1. DECEMBER 2021

Spec.kons. Bjørn Andersen,
Nordsjællands Politi

40 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2021

Pa. Jørgen Wegner,
Midt- og Vestsjællands Politi

Kons. Lars Erik Wenstrup,
Rigspolitiet

Pa. Jørgen Lildholdt,
Syd- og Sønderjyllands Politi

16. NOVEMBER 2021

Pa. Henrik Salk,
Nordjyllands Politi

13. DECEMBER 2021

Pa. Bent Riber Nielsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

18. DECEMBER 2021

Ktfm./T. Marianne Tønnesen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

19. DECEMBER 2021

Pa. Jørgen Lageri,
Midt- og Vestjyllands Politi

Betragtninger fra en kredsformand*

Politipensionisterne er attraktive. 2.580 er medlemmer af Politipensionisternes Landsforening (PL).

Et ukendt antal er medlemmer af de mange pensionistklubber rundt om i landet.

Vi har nu fået to nye kontingentkrævende medlemsformer hos Politiforbundet: "Passiv+" og "Passiv".

I skrivende stund (primo oktober) har stor set alle passive (pensionerede) medlemmer modtaget brev eller e-mail fra Politiforbundet om de nye medlemsformer, som blev vedtaget på kongressen i maj i år.

De nye medlemsformer giver en række medlemsfordele, som længe har været ønsket af Politiforbundets medlemmer: Ulykkesforsikring og mulighed for tilkøb af Politiforbundets livsforsikring, leje af forbundets sommerhuse, mulighed for at gøre brug af Politiforbundets øvrige samarbejdspartnere, herunder som fordelskunde i Lån & Spar, medlem af Politiets Sprogforbund og låntager i Tjenestemændenes Låneforening, modtagelse af fagbladet DANSK POLITI samt mange andre fordele, som jeg

ikke vil dvæle ved, da de er nævnt flittigt i brevet og her i bladet.

Det er blevet oplyst, at mindst 550 allerede har meldt sig til én af de nye ordninger.

De nuværende politipensionister, som tidligere har været kontingentfri passive medlemmer af Politiforbundet har fået stillet i udsigt, at man efter en frist på tre måneder ikke længere er medlemmer af forbundet, hvis man ikke melder sig ind i en af de nye medlemsformer.

Med de nye medlemsformer bliver pensionisterne/passive medlemmer knyttet tættere til forbundet.

Det bekræftes af de nævnte medlemsfordele, som er bundet op på medlemskabet.

(Nogle vil påstå, at man gennem medlemskaber i andre organisationer kan få tilsvarende fordele, og at det alene er det fysiske fagblad, DANSK POLITI, som er det væsentligste udbytte.)

Men jeg savner også en beskrivelse af de "fagpolitiske" fordele. Hvor står politipensionisterne på Politiforbundets dagsorden? Hvor er opbakningen, når

det gælder optakten til forhandlinger i forbindelse med pensionisternes "lønforhold"?

PL forhandler selv gennem sit medlemskab af CO10. Politiforbundet har ikke forhandlingsretten, men burde have pligt til i det mindste en moralsk støtte.

Vi har netop holdt hovedbestyrelsesmøde i PL. Hovedbestyrelsen ser frem til samarbejdet med Politiforbundet om de nye medlemsformer, og vi har formuleret et udkast til en samarbejdsaftale.

Jeg håber, at fremtiden vil bringe samarbejdet endnu tættere. Måske burde PL være en selvstændig forening i Politiforbundet som alle andre af forbundets medlemsforeninger. De nye "Passiv +" og "Passiv" medlemmer, som ikke melder sig ind i PL, har ikke nogen forening at hænge medlemskabet op på. Som jeg ser det, er man direkte organiseret i Politiforbundet uden for de lokale politiforeninger.

Hvis dette realiseres, vil politipensionisterne også få en bedre repræsentation i forbundet – måske med formanden med sæde i eller

foretræde for hovedbestyrelsen – og selvfølgelig med et antal delegerede til kongressen.

Også ude i de lokale politiforeninger vil det formelle og reelle samarbejde kunne forbedres, hvis der kom en fastere og tættere struktur. Vil det være utænkeligt, at politipensionisterne fik en repræsentant i den lokale politiforening – og omvendt?

Et væsentlig grundlag for de lokale pensionistklubber/-foreninger er de mange gode sociale og kulturelle aktiviteter. Men kunne det ikke være interessant og vigtigt også på det niveau at engagere sig i pensionisternes generelle forhold? Eller relationen til den gamle arbejdsplads? Om dette kunne lokalt samarbejde med politiforeningen være en god indgangsvinkel.

Venlig hilsen

**Arne Holdensen, kredsformand
Politipensionisterne i Kreds 7,
Sydsjælland og Lolland Falster.**

** Artiklen giver ikke nødvendigvis udtryk for den officielle holdning hos Politipensionisterne Landsforening*

Skal PFA passe godt på dig og din familie?

I PFA går pension og sundhed hånd i hånd. Derfor kan vi hjælpe dig, hvis du bliver syg, kommer til skade eller eksempelvis har symptomer på stress. PFA Helbredssikring giver dig mulighed for at komme hurtigt til undersøgelse og få behandling på hospitaler, klinikker og hos speciallæger. Dine børn er automatisk dækket, og din ægtefælle kan købe forsikringen til en fordelagtig pris.

Læs mere på politiforbundet.dk/helbredssikring

TRÆK STIKKET I DECEMBER

Efterårsmørket har sænket sig, og den søde juletid nærmer sig med hastige skridt.

Men inden du bliver alt for fortravlet, var det måske en idé at trække stikket og nyde nogle afslappende dage i en af Politiforbundets mange ferieboliger.

Der er ledige perioder i december i flere af vores ferieboliger. Blandt andet i Vejers, Husby Klit og Ellinge Lyng. Har du mere lyst til en storbyferie er lejligheden på Frederiksberg eller i Berlin en oplagt mulighed.

Men skynd dig ind og booke – det er først-til-mølle.

Læs mere under ferieboliger på
www.politiforbundet.dk

P

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Chili Foto og Jakob Boserup

Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør
Karina Bjørnholdt, journalist
Stine Svarre Gaardhøj, journalist

**Ansvarlig i henhold
til Medieansvarsloven**

Heino Kegel

Layout

ThinkCreative

Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

19. november 2021

Redaktion og ekspedition

Gl. Kongevej 60,
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun

pr. e-mail på adressen:
blad@politiforbundet.dk

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

Skifter du adresse?

Så husk at fortælle os det på blad@politiforbundet.dk, så du stadig kan modtage dit fagblad.

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi

Twitter: @danskpoliti